HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a treia)

2 martie 2010 *

În cauza T-70/05,

Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, cu sediul în Atena (Grecia), reprezentată de N. Korogiannakis, avocat,

reclamantă,

împotriva

Agenției Europene pentru Siguranța Maritimă (EMSA), reprezentată de domnii W. de Ruiter și J. Menze, în calitate de agenți, asistați de J. Stuyck, avocat,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare a deciziilor EMSA de a nu selecta ofertele prezentate de reclamantă în cadrul procedurilor de cerere de ofertă EMSA C-1/01/04, privind contractul de achiziții intitulat „Validarea SafeSeaNet și dezvoltări viitoare", și

* Limba de procedură: engleza.

EMSA C-2/06/04, privind contractul de achiziții intitulat „Specificarea și dezvoltarea unei baze de date, a unei rețele și a unui sistem de gestiune referitoare la accidentele maritime”, și de a atribui contractele de achiziții menționate altor ofertanți,

TRIBUNALUL (Camera a treia),

compus din domnul J. Azizi, președinte, doamna E. Cremona (raportor) și domnul S. Frimodt Nielsen, judecători,

grefier: doamna C. Kantza, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 20 ianuarie 2009,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

1 Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă (EMSA) a fost instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2002 (JO L 208, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 9, p. 152). Aceasta are ca misiune

asigurarea unui nivel ridicat, unitar și eficient de siguranță maritimă și prevenirea poluării cauzate de navele maritime în Uniunea Europeană.

2 Potrivit articolului 5 alineatul (1) din acest regulament, EMSA este un organism al Comunității și are personalitate juridică.

3 Articolul 8 din Regulamentul nr. 1406/2002 prevede:

„(1) Răspunderea contractuală a [EMSA] este reglementată de legea aplicabilă contractului respectiv.

(2) Curtea de Justiție este competentă să se pronunțe în temeiul unei clauze de arbitraj cuprinse într-un contract încheiat de [EMSA].

(3) În cazul răspunderii extracontractuale, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre, [EMSA] repară orice prejudicii cauzate de serviciile sau funcționarii săi în exercitarea îndatoririlor ce le revin.

(4) Curtea de Justiție este competentă în litigiile privind despăgubirile pentru prejudiciile menționate la alineatul (3).

(5) Răspunderea personală a funcționarilor [EMSA] față de aceasta este reglementată de dispozițiile din statut sau din regimul de angajare care le sunt aplicabile."

4 Articolul 185 alineatul (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198, denumit în continuare „Regulamentul financiar") prevede:

„Comisia adoptă un regulament financiar-cadru pentru organismele instituite de Comunități, care au personalitate juridică și care beneficiază în mod efectiv de subvenții din buget. Normele financiare ale acestor organisme nu se pot îndepărta de regulamentul-cadru decât în cazul în care nevoile lor specifice de funcționare impun acest lucru și cu acordul prealabil al Comisiei."

5 Articolul 74 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2343/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 privind regulamentul financiar-cadru pentru organismele menționate la articolul 185 din Regulamentul financiar (JO L 357, p. 72, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 74), în versiunea aplicabilă la data faptelor, prevede:

„În ceea ce privește achizițiile publice, se aplică dispozițiile relevante din regulamentul financiar general și normele de aplicare a regulamentului în cauză."

6 Această dispoziție este preluată la articolul 74 din Regulamentul financiar al EMSA adoptat de consiliul de administrație al acesteia la 3 iulie 2003.

7 Atribuirea contractelor de achiziții publice de servicii de către organismele prevăzute la articolul 185 din Regulamentul financiar este, prin urmare, supusă dispozițiilor Regulamentului (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului financiar (JO L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3, denumit în continuare „Normele de aplicare"). Aceste dispoziții se inspiră din directivele în materie, în special, în ceea ce privește contractele de achiziții de servicii, din Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii (JO L 209, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 50), cu modificările ulterioare.

8 Potrivit articolului 89 alineatul (1) din Regulamentul financiar:

„Toate contractele de achiziții publice finanțate integral sau parțial din buget respectă principiile transparenței, proporționalității, tratamentului egal și nediscriminării."

9 Articolul 97 din Regulamentul financiar, în versiunea aplicabilă la data faptelor, prevede:

„(1) Criteriile de selecție pentru evaluarea capacității candidaților sau ofertanților și criteriile de atribuire pentru evaluarea conținutului ofertelor se definesc în prealabil și se precizează în invitația la licitație.

(2) Contractele pot fi atribuite prin procedura de adjudecare automată sau prin procedura ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic."

10 În această privință, articolul 138 din Normele de aplicare, în versiunea aplicabilă la data faptelor, prevede:

„[…]

(2) Oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere tehnicoeconomic este cea cu cel mai bun raport calitate-preț, ținând seama de criterii justificate de obiectul contractului, precum prețul oferit, meritul tehnic, caracteristici estetice și funcționale, caracteristici de mediu, costuri de funcționare, rentabilitate, termene de finalizare sau de livrare, servicii postvânzare și asistența tehnică.

(3) Autoritatea contractantă precizează, în notificarea de contractare sau în caietul de sarcini, ponderea aplicată fiecărui criteriu pentru determinarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere tehnicoeconomic.

Ponderea aplicată prețului față de celelalte criterii nu poate conduce la neutralizarea criteriului prețului în alegerea contractantului.

Dacă, în cazuri excepționale, ponderarea este practic imposibilă, în special datorită obiectului contractului, autoritatea contractantă precizează numai ordinea descrescătoare a importanței în care criteriile urmează a fi aplicate."

11 Articolul 98 din Regulamentul financiar prevede:

„(1) Modalitățile de prezentare a ofertelor trebuie să asigure concurența reală și confidențialitatea conținutului ofertelor până în momentul deschiderii lor simultane.

[…]

(3) Cu excepția contractelor cu valoare redusă […], deschiderea dosarelor de candidatură și a ofertelor este asigurată de o comisie de deschidere, desemnată în acest scop. Ofertele sau dosarele de candidatură pe care comisia le-a declarat neconforme cu condițiile stabilite sunt respinse.

(4) Dosarele de candidatură sau ofertele declarate de comisia de deschidere conforme cu condițiile stabilite sunt evaluate, pe baza criteriilor de selecție și de atribuire stabilite în documentația privind invitația la licitație, de către o comisie desemnată în acest scop, pentru a propune candidatul sau ofertantul căruia i se atribuie contractul."

12 În versiunea aplicabilă la data faptelor, articolul 143 alineatul (2) din Normele de aplicare prevedea:

„Ofertanții pot depune oferte:

(a) prin poștă, în acest scop documentele de invitare la licitație precizând că data relevantă urmează a fi data de expediere cu recomandare, dovedită de ștampila poștei, sau

(b) prin livrare la sediul instituției de către ofertant sau de către un agent, inclusiv un serviciu de curierat; în acest scop documentele de invitare la licitație precizează, suplimentar față de informațiile prevăzute la articolul 130 alineatul (2) litera (a), departamentul la care trebuie depuse ofertele pe baza unei confirmări de primire datate și semnate."

13 Articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar prevede:

„Autoritatea contractantă notifică tuturor candidaților sau ofertanților ale căror candidaturi sau oferte au fost respinse motivele pe care s-a întemeiat această decizie și comunică tuturor ofertanților ale căror oferte sunt admisibile și care au depus o cerere scrisă caracteristicile și avantajele relative ale ofertei reținute, precum și numele ofertantului căruia îi este atribuit contractul.

Cu toate acestea, se impune a nu divulga anumite detalii în cazul în care dezvăluirea acestora ar împiedica aplicarea legii, ar fi contrară interesului public sau ar dăuna intereselor legitime de afaceri ale întreprinderilor publice sau private sau ar putea denatura concurența loială între întreprinderi."

14 În această privință, articolul 149 din Normele de aplicare, în versiunea aplicabilă la data faptelor, prevede:

„(1) Autoritățile contractante informează cât mai curând posibil candidații și ofertanții cu privire la deciziile luate în ceea ce privește adjudecarea contractului, inclusiv cu privire la motivele deciziei de a nu adjudeca un contract pentru care a avut loc o licitație competitivă sau de a reîncepe procedura.

(2) Autoritatea contractantă comunică, în termen de maximum cincisprezece zile calendaristice de la primirea unei solicitări scrise, informațiile prevăzute la articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar."

Istoricul cauzei

15 Reclamanta, Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, este o societate de drept elen, care activează în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor.

16 Prezenta cauză privește două cereri de ofertă referitoare la „[v]alidarea SafeSeaNet și dezvoltare[a] viitoare", cu numărul EMSA C-1/01/04-2004 (denumită în continuare „cererea de ofertă C-1/01/04"), și, respectiv, la „[s]pecificarea și dezvoltare[a] unei baze de date, a unei rețele și a unui sistem de gestiune referitoare la accidentele maritime (platformă de informare cu privire la accidentele maritime)", cu numărul EMSA C-2/06/04 (denumită în continuare „cererea de ofertă C-2/06/04").

1. *Procedura de cerere de ofertă EMSA C-1/01/04*

17 Printr-un anunț de participare din 1 iulie 2004, publicat în suplimentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO 2004, S 126), EMSA a lansat cererea de ofertă C-1/01/04. Termenul de depunere a ofertelor a fost stabilit la 9 august 2004.

18 Punctul 13 din caietul de sarcini, intitulat „Criterii de atribuire a contractului", are următorul cuprins:

„Contractul va fi atribuit ofertantului care depune oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic, evaluată pe baza următoarelor criterii:

a) Criterii de evaluare tehnică în ordinea importanței, astfel cum au fost ponderate, exprimate în procente:

1. Metodologie propusă pentru proiect – ceea ce include propunerile detaliate referitoare la modul de realizare a proiectului, precum și etapele-cheie și serviciile care trebuie furnizate (astfel cum sunt definite la punctul 3 [din caietul de sarcini]) (40 %).

2. Înțelegerea specificațiilor din caietul de sarcini și prezentare succintă care să ateste această înțelegere (20 %).

3. Calitatea serviciilor operaționale (Helpdesk) (10 %)

b) Preț total (30 %)

Numai ofertele care obțin un rezultat total minim[al] de 70 % și un rezultat minim[al] de 60 % pentru fiecare criteriu vor fi luate în considerare pentru atribuirea contractului."

19 În ceea ce privește primul dintre aceste criterii de atribuire, caietul de sarcini prevedea la punctul 3, intitulat „Rapoarte și documente care trebuie depuse", că oferta trebuia să cuprindă informații detaliate cu privire la planul de punere în aplicare a proiectului (project implementation structure), fiecare lot de lucru (work package) trebuind să fie definit în mod clar, și că acest plan de punere în aplicare a proiectului trebuia să conțină (cel puțin) următoarele informații: activitățile orizontale (punctul 3.1), descrierea echipei de gestiune a proiectului și a responsabilităților (punctul 3.2), controlul de calitate (punctul 3.3), serviciile referitoare la gestiunea proiectului (deliverables on project management level) (punctul 3.4) și descrierea loturilor de lucru și a relațiilor dintre acestea (work package description and relations) (punctul 3.5), precum și alte informații relevante referitoare la prezentarea rapoartelor (punctul 3.6).

20 La 1 iulie 2004, reclamantei i-au fost transmise invitația de participare și caietul de sarcini.

21 Reclamanta susține că a transmis EMSA, printr-un fax din 31 iulie 2004, o cerere de informații suplimentare. Aceasta ar fi reiterat cererea sa printr-un fax din 1 august 2004.

22 Printr-un e-mail din 2 august 2004, EMSA a informat reclamanta că recepția faxului din 1 august 2004, referitor la cererea de informații menționată, era incompletă și a

invitat-o să transmită întrebările sale prin e-mail, ceea ce reclamanta a făcut în aceeași zi. În acest e-mail, reclamanta afirma că încercase să trimită respectivul fax la 31 iulie 2004 și din nou la 1 august 2004, însă pare să fi existat o problemă de transmitere a faxului. Aceasta solicita, așadar, să se dea curs cererii sale, întrucât ultima zi pentru transmiterea acesteia, respectiv sâmbătă, 31 iulie 2004, nu era o zi lucrătoare.

23 Printr-un e-mail din 3 august 2004, EMSA a informat-o pe reclamantă că nu va răspunde întrebărilor acesteia din cauza prezentării tardive a acestora, conform punctului 8 din invitația de participare. Printr-un e-mail din aceeași zi, reclamanta a subliniat din nou că încercase fără succes să transmită respectiva cerere de informații în zilele menționate și că, în orice caz, întrucât termenul limită pentru depunerea întrebărilor se împlinea sâmbătă, 31 iulie 2004, acesta ar fi trebuit prelungit până în următoarea zi lucrătoare, respectiv luni, 2 august 2004.

24 La 9 august 2004, reclamanta a depus o ofertă în cadrul procedurii de cerere de ofertă.

25 Printr-o scrisoare din 6 decembrie 2004, EMSA a informat-o pe reclamantă că oferta sa nu fusese selectată întrucât raportul calitate-preț era inferior celui al ofertei ofertantului selectat.

26 Prin faxul din 7 decembrie 2004, reclamanta a solicitat EMSA să îi comunice numele ofertantului selectat, caracteristicile și avantajele relative, precum și notele acordate ofertei sale și celei a ofertantului selectat pentru fiecare criteriu de atribuire, o copie a raportului comisiei de evaluare a ofertelor, precum și comparația dintre oferta sa financiară și cea a ofertantului selectat.

27 Printr-o scrisoare datată 16 decembrie 2004, pe care reclamanta afirmă că nu a primit-o decât la 7 ianuarie 2005, EMSA a comunicat reclamantei notele obținute de

oferta sa pentru fiecare criteriu de atribuire, precum și nota totală a ofertei selectate. În ceea ce privește caracteristicile acesteia din urmă, EMSA a precizat următoarele:

„Abordare clară în ceea ce privește metodologia care trebuie urmată pentru gestiunea ansamblului proiectului. Descrierea sarcinilor este realistă (și completată prin tabele care indică efortul și resursele alocate, o diagramă Gantt și o repartizare a sarcinilor); numărul de oameni/zi propus este suficient; serviciile care trebuie furnizate au fost definite prin tipul de sarcini [«deliverables have been assigned per type of task»]; bună înțelegere a proiectului și o bună abordare a planului de gestiune; acordul cu privire la nivelul serviciului [«Service Level Agreement»] propus este conform cerințelor proiectului."

28 La 5 ianuarie 2005, reclamanta a adresat un fax EMSA arătând că nu fusese informată cu privire la rezultatul atribuirii contractelor de achiziții în cadrul celor două cereri de ofertă în termenul prevăzut de Regulamentul financiar. Aceasta se plângea și de faptul că EMSA semnase contractele cu ofertanții selectați și publicase această informație în Jurnalul Oficial.

29 EMSA a răspuns, printr-o scrisoare și printr-un fax din 7 ianuarie 2005, anexând o copie a scrisorii sale din 16 decembrie 2004.

30 Printr-un fax din 18 ianuarie 2005, reclamanta a subliniat întârzierea cu care primise scrisoarea EMSA datată 16 decembrie 2004. În plus, aceasta a reproșat EMSA încălcarea Regulamentului financiar, în măsura în care aceasta din urmă nu răspunsese în termen la cererea sa de informații, nu comunicase numele ofertantului selectat, cuantumul ofertei sale financiare, precum și evaluarea tehnică a acestei oferte în comparație cu a sa și decisese semnarea contractului. Aceasta a susținut, în plus, că trimiterea făcută de EMSA, în scrisoarea sa din 16 decembrie 2004, la nota atribuită ofertei sale de comisia de evaluare pentru fiecare criteriu de atribuire nu era detaliată

și nu includea o justificare a deciziei sale. În sfârșit, aceasta a solicitat mai multe lămuriri cu privire la aprecierea comisiei de evaluare.

31 Printr-un fax din 9 februarie 2005, EMSA a răspuns reclamantei, comunicându-i numele ofertantului selectat și indicând că primise deja rezultatul evaluării ofertei sale și că informații mai detaliate, precum informații financiare și comerciale referitoare la ofertantul selectat, ar leza interesele legitime ale acestuia și nu ar putea fi, prin urmare, divulgate.

2. *Procedura de cerere de ofertă EMSA C-2/06/04*

32 Printr-un anunț de participare din 3 iulie 2004, publicat în suplimentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO 2004, S 128), EMSA a lansat cererea de ofertă C-2/06/04. Termenul de depunere a ofertelor a fost stabilit la 9 august 2004.

33 Punctul 13 din caietul de sarcini, intitulat „Criterii de atribuire a contractului", are următorul cuprins:

„Contractul va fi atribuit ofertantului care depune oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic, evaluată pe baza următoarelor criterii, astfel cum au fost ponderate în procente:

a) Criterii de evaluare tehnică: 70 % în total

Criterii de evaluare tehnică în ordinea importanței:

— metodologie propusă – aceasta trebuie să includă propuneri detaliate cu privire la modul de îndeplinire a totalității sarcinilor, precum și cu privire la persoanele responsabile (persoane identificate), incluzând etapele-cheie și serviciile care trebuie furnizate (40 %);

— înțelegerea specificațiilor din caietul de sarcini și prezentare succintă care să ateste această înțelegere și experiență anterioară într-o activitate similară (20 %);

— calitatea instrumentelor, a programelor și a modulelor propuse (10 %).

b) Preț total: (30 %)

Numai ofertele care au atins un rezultat total minim[al] de 70 % și un rezultat minim[al] de 60 % pentru fiecare criteriu vor fi luate în considerare pentru atribuirea contractului."

34 La 9 iulie 2004, reclamantei i-au fost transmise invitația de participare și caietul de sarcini.

35 Printr-un e-mail din 26 iulie 2004, trimis tuturor întreprinderilor care și-au manifestat interesul pentru cererea de ofertă, responsabilul de proiect din cadrul EMSA a oferit o serie de informații suplimentare referitoare la cererea de ofertă în cauză.

36 Astfel cum s-a arătat la punctul 21 de mai sus, reclamanta susține că a transmis prin fax, la 31 iulie 2004, o cerere de informații suplimentare care viza și această cerere de ofertă. Aceasta ar fi reiterat cererea sa la 1 august 2004

37 La 2 august 2004, EMSA a primit prin e-mail cererea de informații menționată. În acest e-mail, reclamanta afirmă că încercase să transmită documentele anexate la 31 iulie 2004 și din nou la 1 august 2004, dar că intervenise o problemă de transmitere a faxului. Aceasta cerea astfel să se dea curs cererilor anexate, întrucât ultima zi prevăzută pentru depunerea acestora, și anume 31 iulie 2004, nu era o zi lucrătoare.

38 Printr-un e-mail din 3 august 2004 care a urmat cererilor de lămuriri cu privire la anumite puncte din caietul de sarcini, EMSA a adresat reclamantei și celorlalte întreprinderi interesate informații suplimentare referitoare la cererea de ofertă C-2/06/04.

39 La 5 august 2004, EMSA a informat-o pe reclamantă că nu va mai răspunde la întrebările sale din cauza prezentării tardive a acestora, potrivit punctului 8 din invitația de participare.

40 La 9 august 2004, reclamanta a depus o ofertă în cadrul procedurii de cerere de ofertă C-2/06/04.

41 La 25 august 2004, comisia de deschidere a ofertelor – compusă din patru persoane și desemnată de EMSA la 16 iulie 2004 – a efectuat deschiderea ofertelor, arătând printre altele că oferta prezentată de societatea SSPA Sweden AB (denumită în continuare „SSPA"), primită la 10 august 2004, și anume la o zi după împlinirea termenului stabilit pentru depunerea ofertelor, necesita o confirmare scrisă a trimiterii sale, plicul care o conținea fiind lipsit de orice ștampilă a poștei.

42 La 26 august 2004, președintele comisiei de deschidere a adresat o scrisoare SSPA, solicitându-i să prezinte dovada că transmiterea ofertei respectase atât termenul impus, cât și modalitățile precizate în invitația de participare.

43 După examinarea documentelor prezentate de SSPA, comisia de deschidere a decis, la 21 septembrie 2004, să accepte oferta prezentată de aceasta din urmă.

44 Printr-o scrisoare din 30 noiembrie 2004, pe care reclamanta arată că nu a primit-o decât la 13 decembrie 2004, EMSA a informat-o că oferta sa nu fusese selectată întrucât raportul calitate-preț era inferior celui al ofertei ofertantului selectat.

45 La 7 decembrie 2004, reclamanta a transmis un fax EMSA, având ca obiect și făcând trimitere la cererea de ofertă C-1/01/04, în care îi solicita, printre altele, să o informeze cu privire la acceptarea sau respingerea ofertei sale depuse pentru cererea de ofertă C-2/06/04 și să îi transmită aceleași informații ca și cele solicitate pentru prima cerere de ofertă.

46 Printr-un fax din 5 ianuarie 2005, reclamanta a informat EMSA că nu primise informații referitoare la rezultatul celor două cereri de ofertă în termenul prevăzut de

Regulamentul financiar. Reclamanta se plângea și de faptul că EMSA semnase contractele cu ofertanții selectați și publicase această informație în Jurnalul Oficial.

47 EMSA a răspuns printr-un e-mail din 6 ianuarie 2005, transmis și prin fax la 7 ianuarie 2005, comunicând notele atribuite ofertei reclamantei, precum și nota totală a ofertei selectate și o copie a anunțului de atribuire a contractului publicat în Jurnalul Oficial, care menționa numele ofertantului selectat. În ceea ce privește caracteristicile ofertei ofertantului selectat, EMSA arăta următoarele:

„Oferta ofertantului selectat menționa experiența cerută și era prezentată ca o propunere bine gândită. Sarcinile și rolul șefului de proiect erau descrise rezonabil. Șeful echipei conducea o echipă care avea o bogată experiență dobândită în proiecte anterioare care corespundeau perfect proiectului care face obiectul cererii de ofertă. A fost demonstrată o foarte bună înțelegere a proiectului. Instrumentele propuse au fost deja utilizate cu succes și sunt compatibile cu cadrul IT al EMSA."

48 Răspunzând la acest ultim e-mail, reclamanta a transmis EMSA, la 18 ianuarie 2005, un e-mail în care îi reproșa încălcarea Regulamentului financiar, întrucât aceasta din urmă nu răspunsese la cererea sa de informații în termenul prevăzut, nu comunicase numele ofertantului selectat, cuantumul ofertei financiare a acestuia, precum și evaluarea tehnică a acestei oferte în comparație cu a sa și decisese să semneze contractul. În sfârșit, acesta solicita mai multe lămuriri referitoare la aprecierea comisiei de evaluare.

49 EMSA a răspuns reclamantei printr-o scrisoare din 9 februarie 2005, indicându-i că deținea deja informațiile relevante și că informații mai detaliate, precum anumite informații financiare și comerciale referitoare la ofertantul selectat, ar leza interesele legitime ale acestuia din urmă și, prin urmare, nu ar putea fi divulgate.

Procedura și concluziile părților

50 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 14 februarie 2005, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

51 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a treia) a decis deschiderea procedurii orale și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură, a invitat părțile să prezinte anumite documente, iar EMSA să răspundă în scris la o întrebare. Părțile au dat curs acestor cereri în termenele acordate.

52 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost prezentate în cadrul ședinței din 20 ianuarie 2009.

53 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziilor EMSA de a nu selecta ofertele sale și de a atribui contractele ofertanților selectați;

— anularea tuturor deciziilor ulterioare ale EMSA referitoare la cererile de ofertă în cauză;

— obligarea EMSA la plata cheltuielilor de judecată, chiar și în cazul respingerii cererii.

54 EMSA solicită Tribunalului:

— declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă sau, în subsidiar, ca fiind neîntemeiată;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la admisibilitate

55 Fără a invoca în mod formal o excepție de inadmisibilitate, EMSA a invocat două motive de inadmisibilitate, întemeiate pe necompetența Tribunalului de a se pronunța asupra unei acțiuni introduse în temeiul articolului 230 CE împotriva unui act al EMSA și, respectiv, pe o neregularitate de formă a cererii. Tribunalul va examina mai întâi primul motiv de inadmisibilitate.

1. *Cu privire la competența Tribunalului de a se pronunța asupra unei acțiuni introduse în temeiul articolului 230 CE împotriva unui act al EMSA*

Argumentele părților

56 EMSA arată că actele sale, tocmai din cauza calității sale, nu pot face obiectul unei acțiuni în temeiul articolului 230 CE. Întrucât acest articol nu conține nicio referire explicită sau implicită la actele agențiilor sau ale organelor Uniunii, altele decât instituțiile pe care le menționează, Tribunalul nu ar putea controla legalitatea acestor acte. În opinia acesteia, Hotărârea Curții din 23 aprilie 1986, Les Verts/Parlamentul

European, cunoscută sub numele „Les Verts” (294/83, Rec., p. 1339), nu este aplicabilă în speță, dat fiind că aceasta privea controlul jurisdicțional al unei decizii a unei instituții, iar nu a unei agenții.

57 Articolul 8 din Regulamentul nr. 1406/2002, care se limitează să prevadă competența Curții de a soluționa litigiile referitoare la responsabilitatea contractuală și extracontractuală a EMSA, ar confirma, *per a contrario*, că nici Tribunalul și nici Curtea nu au competența de a controla legalitatea actelor sale. Mai mult, dat fiind că această dispoziție nu face referire decât la Curte, ar trebui să se deducă, dacă o instanță ar fi competentă să se pronunțe, că aceasta ar trebui să fie Curtea, iar nu Tribunalul.

58 Inadmisibilitatea unei acțiuni în anulare introduse împotriva unei decizii adoptate de o agenție ar fi, de altfel, confirmată de Hotărârea Curții din 15 martie 2005, Spania/Eurojust (C-160/03, Rec., p. I-2077, punctele 35-37 și 40), precum și de Ordonanța Tribunalului din 8 iunie 1998, Keeling/OAPI (T-148/97, Rec., p. II-2217).

59 Dat fiind că această hotărâre și această ordonanță introduc un dublu criteriu pentru a determina dacă articolul 230 CE este aplicabil – și anume menționarea organismului în articolul menționat și lipsa unui control jurisdicțional efectiv –, ar însemna că aceste două condiții trebuie să fie îndeplinite și, în speță, EMSA nu ar îndeplini prima condiție, întrucât nu este menționată la articolul 230 CE. În plus, chiar dacă fiecare dintre aceste condiții ar fi în sine suficientă, a doua nu ar fi îndeplinită în măsura în care articolul 8 din Regulamentul nr. 1406/2002 prevede într-adevăr un control jurisdicțional, limitând însă întinderea acestuia la litigiile referitoare la răspunderea contractuală și extracontractuală a EMSA.

60 Reclamanta contestă acest motiv de inadmisibilitate.

Aprecierea Tribunalului

61 Cu titlu introductiv, trebuie să se constate că agențiile înființate pe baza dreptului derivat, precum EMSA, nu figurează printre instituțiile enumerate la articolul 230 primul paragraf CE.

62 Trebuie să se arate de asemenea că Regulamentul nr. 1406/2002 prevede, la articolul 8, că Curtea de Justiție este competentă să soluționeze litigiile privind despăgubirile pentru prejudicii în cazul răspunderii extracontractuale a EMSA, precum și să se pronunțe în temeiul unei clauze de arbitraj cuprinse într-un contract încheiat de aceasta din urmă. În schimb, acest regulament nu prevede competența Curții de a se soluționa acțiunile în anulare introduse împotriva celorlalte decizii ale EMSA.

63 Aceste considerații nu se opun, cu toate acestea, ca Tribunalul să controleze legalitatea actelor EMSA care nu sunt prevăzute la articolul 8 din Regulamentul nr. 1406/2002.

64 Într-adevăr, astfel cum Tribunalul a arătat în Hotărârea din 8 octombrie 2008, Sogelma/AER (T-411/06, Rep., p. II-2771, punctul 36), referindu-se la Hotărârea Les Verts, punctul 56 de mai sus, Comunitatea Europeană este o comunitate de drept, iar tratatul a stabilit un sistem complet de căi de atac și de proceduri, destinat să încredințeze Curții controlul legalității actelor instituțiilor. Sistemul tratatului constă în posibilitatea formulării unei acțiuni directe împotriva tuturor măsurilor adoptate de instituții și care urmăresc producerea unui efect juridic. Pornind de la aceste premise, Curtea a concluzionat, așadar, în Hotărârea Les Verts, punctul 56 de mai sus, că acțiunea în anulare poate fi îndreptată împotriva actelor Parlamentului European destinate să producă efecte juridice față de terți, cu toate că dispoziția din tratat referitoare la acțiunea în anulare, în versiunea sa aplicabilă la acea dată, nu menționa decât actele Consiliului și pe cele ale Comisiei. Astfel, o interpretare a acestui articol care ar exclude actele Parlamentului European dintre cele care pot fi atacate ar conduce la un rezultat contrar atât spiritului tratatului, astfel cum a fost exprimat la articolul 164 din

Tratatul CE (devenit articolul 220 CE), cât și sistemului acestuia (Hotărârea Les Verts, punctul 56 de mai sus, punctele 23-25).

65 Din această hotărâre poate fi dedus principiul general că orice act emis de un organism cum este EMSA, destinat să producă efecte juridice față de terți, trebuie să poată fi supus unui control jurisdicțional.

66 Desigur, Hotărârea Les Verts, punctul 56 de mai sus, nu menționează decât instituțiile, în timp ce EMSA, astfel cum s-a constatat la punctul 61 de mai sus, nu face parte dintre instituțiile menționate la articolul 230 CE. Cu toate acestea, situația unor astfel de organisme, dotate cu competența de a adopta acte destinate să producă efecte juridice față de terți – cum se întâmplă, fără îndoială, atunci când, în cadrul unei proceduri de atribuire a unor contracte de achiziții publice, aceste organisme adoptă decizii prin care resping oferta unui ofertant și atribuie contractul unui alt ofertant –, este identică cu cea care a condus la Hotărârea Les Verts, punctul 56 de mai sus. Prin urmare, nu poate fi acceptabil, într-o comunitate de drept, ca astfel de acte să se sustragă controlului jurisdicțional (a se vedea în acest sens Hotărârea Sogelma/AER, punctul 64 de mai sus, punctul 37).

67 Rezultă că deciziile adoptate de EMSA în cadrul procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții, destinate să producă efecte juridice față de terți, constituie acte atacabile.

68 Această concluzie nu este infirmată de jurisprudența citată de EMSA în sprijinul argumentației sale referitoare la inadmisibilitatea acțiunii.

69 În ceea ce privește Hotărârea Spania/Eurojust, punctul 58 de mai sus, este adevărat că s-a constatat de către Curte că actele atacate nu erau reluate în cuprinsul listei actelor supuse controlului său de legalitate potrivit dispozițiilor articolului 230 CE (punctul 37 din această hotărâre). Cu toate acestea, la punctul următor din această hotărâre, Curtea a constatat că articolul 41 UE, aplicabil în speță, nu prevede aplicarea

articolului 230 CE la dispozițiile privind cooperarea polițienească și judiciară în materie penală care figurează în cuprinsul titlului VI din Tratatul privind Uniunea Europeană, competența Curții în această materie fiind precizată la articolul 35 UE, la care face trimitere articolul 46 litera (b) UE. Pe de altă parte, în ceea ce privește dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă, Curtea a mai arătat, la punctele 41 și 42 din aceeași hotărâre, că actele atacate în cauza respectivă nu erau dintre acelea care nu pot face obiectul niciunui control din partea instanțelor judecătorești (a se vedea în acest sens Hotărârea Sogelma/AER, punctul 64 de mai sus, punctul 45).

70 În Ordonanța Keeling/OAPI, punctul 58 de mai sus, nici Tribunalul nu s-a limitat să constate, la punctul 32, că Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) nici nu este una dintre instituțiile Comunității enumerate la articolul 4 din Tratatul CE (devenit articolul 7 CE), nici nu este prevăzut la articolul 173 primul paragraf din Tratatul CE (devenit articolul 230 CE), ci a constatat de asemenea, la punctul 33, că și alte căi de atac pot fi exercitate, potențial, împotriva deciziei în litigiu a președintelui OAPI și a menționat în special articolul 179 din Tratatul CE (devenit articolul 236 CE). Această ordonanță nu se poate opune, așadar, faptului ca o acțiune în temeiul articolului 230 CE să fie formulată împotriva unei decizii care provine de la un organism care nu este menționat la acest articol (a se vedea în acest sens Hotărârea Sogelma/AER, punctul 64 de mai sus, punctul 46).

71 Jurisprudența invocată de EMSA nu infirmă, prin urmare, constatarea potrivit căreia un act care emană de la un astfel de organism destinat să producă efecte juridice față de terți nu poate fi sustras controlului jurisdicțional.

72 În plus, această soluție nu poate fi infirmată de interpretarea Hotărârii Sogelma/AER, punctul 64 de mai sus, de care s-a prevalat EMSA cu ocazia ședinței, interpretare potrivit căreia situația sa ar fi diferită de cea a Agenției Europene pentru Reconstrucție (AER), în măsura în care aceasta din urmă ar fi fost însărcinată de Comisie, în cadrul punerii în aplicare a asistenței comunitare în favoarea Serbiei și Muntenegrului, cu pregătirea și evaluarea cererilor de ofertă și cu atribuirea contractelor de achiziții. Ar rezulta că deciziile pe care le-ar fi adoptat Comisia dacă nu ar fi delegat competențele

sale nu ar fi putut înceta să mai fie supuse controlului jurisdicțional pentru simplul motiv că aceasta și-a delegat competențele către AER, în caz contrar creându-se un vid juridic.

73 Or, interpretarea EMSA ignoră cuprinsul punctelor 39 și 40 din Hotărârea Sogelma/AER, punctul 64 de mai sus, din care rezultă că argumentul întemeiat pe natura competenței în temeiul căreia acționează AER este prezentat de Tribunal cu titlu suplimentar și nu urmărește decât să consolideze concluzia formulată la punctul 37 din aceeași hotărâre, în care Tribunalul evocă principiul general potrivit căruia orice act emis de un organism comunitar, destinat să producă efecte juridice față de terți, trebuie să poată fi supus unui control jurisdicțional. În fond, contrar celor susținute de EMSA, un risc identic de creare a unui vid juridic ar exista în speță dacă s-ar considera că actele în cauză sunt sustrase controlului jurisdicțional.

74 În ceea ce privește, în sfârșit, argumentul EMSA potrivit căruia din cuprinsul articolului 8 din Regulamentul nr. 1406/2002 – care nu face trimitere decât la Curte – s-ar putea deduce că, dacă ar fi să existe o instanță competentă în speță, aceasta ar trebui să fie Curtea, iar nu Tribunalul, este suficient să se arate că utilizarea termenilor „Curtea de Justiție" este utilizată în această dispoziție în mod generic, pentru a desemna instituția care cuprinde în prezent Curtea de Justiție, Tribunalul și un tribunal specializat, Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene. Prin urmare, trimiterea pe care articolul 8 din Regulamentul nr. 1406/2002 o face la „Curtea de Justiție" trebuie înțeleasă în sensul că se referă la această instituție, iar nu la una dintre instanțele care o compun (a se vedea în acest sens, prin analogie, Hotărârea Curții din 17 martie 2005, Comisia/AMI Semiconductor Belgium și alții, C-294/02, Rec., p. I-2175, punctul 49).

75 Astfel, din cuprinsul articolului 230 primul paragraf CE, astfel cum a fost interpretat în lumina Hotărârii Les Verts, punctul 56 de mai sus (punctele 23-25), și a Hotărârii Sogelma/AER, punctul 64 de mai sus (punctele 36 și 37), rezultă că prezenta acțiune este admisibilă. Această soluție este, în fond, confirmată de articolul 263 primul paragraf TFUE, potrivit căruia Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să controleze legalitatea actelor organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii destinate să producă efecte juridice față de terți. Prin urmare, primul motiv de inadmisibilitate invocat de EMSA nu poate decât să fie respins.

2. *Cu privire la* exceptio obscuri libelli

Argumentele părților

76 Prin excepția de inadmisibilitate întemeiată pe redactarea neclară a cererii, EMSA susține în esență că reclamanta nu precizează care motiv se aplică fiecărei cereri de ofertă și că, în acest fel, cererea menționată, care confundă cele două cereri de ofertă, nu cuprinde o expunere sumară, suficient de clară și de precisă, a motivelor invocate, cu încălcarea Statutului Curții de Justiție, a Regulamentului de procedură al Tribunalului și a jurisprudenței relevante.

77 Reclamanta contestă această susținere.

Aprecierea Tribunalului

78 Trebuie amintit că, în temeiul articolului 21 primul paragraf din Statutul Curții, aplicabil procedurii în fața Tribunalului în temeiul articolului 53 primul paragraf din același statut și al articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, orice cerere de sesizare a instanței trebuie să indice obiectul litigiului și expunerea sumară a motivelor invocate. Această indicație trebuie să fie suficient de clară și de precisă pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului să își exercite controlul jurisdicțional, dacă este cazul, fără a se baza pe alte informații. În vederea garantării securității juridice și a bunei administrări a justiției, este necesar, pentru ca o acțiune să fie admisibilă, ca elementele esențiale de fapt și de drept pe care se întemeiază o acțiune să rezulte, cel puțin în mod sumar, dar coerent și comprehensibil, din chiar textul cererii introductive (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 1996, Asia Motor France și alții/Comisia, T-387/94, Rec., p. II-961, punctele 106 și 107, Hotărârea Tribunalului din 11 ianuarie

2002, Biret și Cie/Consiliul, T-210/00, Rec., p. II-47, punctul 34, și Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2005, Honeywell/Comisia, T-209/01, Rec., p. II-5527, punctele 55 și 56 și jurisprudența citată).

79 În speță, trebuie arătat că cererea îndeplinește condițiile stabilite de normele de procedură, în condițiile în care aceasta permite atât pârâtei, cât și Tribunalului să identifice comportamentul reproșat EMSA și situația de fapt și împrejurările aflate la originea litigiului. În plus, din dosar reiese că EMSA a putut să își organizeze în mod util apărarea și să prezinte argumente detaliate pentru a răspunde la fiecare dintre motivele invocate de reclamantă.

80 Excepția de inadmisibilitate întemeiată pe neregularitatea formală a cererii trebuie, prin urmare, să fie respinsă.

Cu privire la fond

81 Reclamanta invocă patru motive în sprijinul cererilor sale de anulare. Primul se întemeiază pe o încălcare a principiilor bunei-credințe, bunei administrări și diligenței. Al doilea motiv se întemeiază pe o încălcare a Regulamentului financiar, a Normelor de aplicare, precum și a Directivei 92/50. Al treilea motiv are la bază erori vădite de apreciere comise de EMSA. Al patrulea motiv se întemeiază pe lipsa unor informații relevante și pe o lipsă a motivării. În plus, în urma depunerii de către EMSA, ca anexe la memoriul său în apărare, a dosarelor administrative referitoare la cele două proceduri de cerere de ofertă în cauză, reclamanta a prezentat, în replică, o serie de obiecții punctuale, în susținerea motivelor prezentate în cererea introductivă, referitoare la mai multe pretinse încălcări care ar reieși din respectivele dosare administrative, precum și, în ceea ce privește procedura de cerere de ofertă C-2/06/04, un motiv autonom întemeiat pe neconformitatea ofertei depuse de ofertantul selectat în raport cu modalitățile de depunere a ofertelor prevăzute la punctul 2 din invitația de

participare. Tribunalul va examina mai întâi cererea de anulare a deciziilor adoptate de EMSA în cadrul procedurii de cerere de ofertă C-2/06/04.

1. *Cu privire la cererea de anulare a deciziilor adoptate de EMSA în cadrul procedurii de cerere de ofertă C-2/06/04*

Cu privire la motivul întemeiat pe neconformitatea ofertei depuse de ofertantul selectat

Argumentele părților

82 În replica sa, reclamanta invocă un motiv nou, întemeiat pe faptul că oferta ofertantului selectat nu putea fi considerată conformă punctului 2 litera (a) din invitația de participare menționată. Astfel, din dosar ar reieși că, întrucât ofertantul selectat nu are dovada trimiterii ofertei sale, acesta s-ar fi limitat la prezentarea *a posteriori* a unei atestări a unui agent al poștei suedeze care indica faptul că plicul fusese efectiv trimis în termen. Potrivit reclamantei, scrisoarea unui angajat al poștei nu poate înlocui „ștampila poștei" și să conțină „data relevantă"; aceasta nu poate, prin urmare, să constituie o dovadă suficientă. Acceptarea unei astfel de neregularități poate, în opinia reclamantei, să constituie un precedent periculos și să creeze o incertitudine în ceea ce privește respectarea termenelor în materia contractelor de achiziții publice.

83 EMSA răspunde că punctul 2 litera (a) din cererea de ofertă în cauză avea scopul de a stabili un mijloc prin care să se verifice că toți ofertanții depun ofertele înainte de împlinirea unui termen. Decizia comisiei de evaluare de a accepta un alt mijloc de probă ar fi, prin urmare, rezonabilă, dat fiind că, în speță, poșta, contrar practicii sale obișnuite, nu aplicase ștampila sa pe scrisoare.

Aprecierea Tribunalului

84 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că motivul întemeiat pe neconformitatea ofertei depuse de ofertantul selectat în cadrul cererii de ofertă C-2/06/04 în raport cu modalitățile de depunere a ofertelor prevăzute la punctul 2 din invitația de participare, care a fost invocat de reclamantă în faza replicii, constituie un motiv nou. Acesta poate totuși să fie admis în temeiul articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, întrucât se bazează pe elemente de fapt și de drept care au apărut în cursul procedurii, și anume procesul-verbal al comisiei de deschidere a ofertelor referitor la cererea de ofertă menționată, pe care EMSA l-a depus la dosar ca anexă la memoriul său în apărare.

85 Or, potrivit unei jurisprudențe consacrate, autoritatea contractantă este obligată să asigure, în fiecare etapă a unei proceduri de cerere de ofertă, respectarea principiului egalității de tratament și, în consecință, egalitatea de șanse pentru toți ofertanții (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 29 aprilie 2004, Comisia/CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, Rec., p. I-3801, punctul 108; a se vedea de asemenea, în acest sens, Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2007, Evropaïki Dynamiki/Comisia, T-250/05, nepublicată în Repertoriu, punctul 45 și jurisprudența citată, și Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2008, European Service Network/Comisia, T-332/03, nepublicată în Repertoriu, punctul 122). Un sistem de concurență nedenaturată, precum cel prevăzut de tratat, nu poate fi garantat decât dacă egalitatea de șanse dintre diferiții operatori economici este asigurată (Hotărârea Evropaïki Dynamiki/Comisia, citată anterior, punctul 46).

86 Trebuie amintit de asemenea că, potrivit articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul financiar, „[m]odalitățile de prezentare a ofertelor trebuie să asigure concurența reală și confidențialitatea conținutului ofertelor până în momentul deschiderii lor simultane".

87 În speță, anunțul de participare stabilise data limită pentru depunerea ofertelor la 9 august 2004. În plus, invitația de participare – care, potrivit articolului 130 alineatul (2) litera (a) din Normele de aplicare, trebuie să precizeze cel puțin „normele care reglementează depunerea și prezentarea ofertelor, în special data și ora

limită" – indica, la punctul 2, că ofertele puteau fi depuse fie prin expediere recomandată la adresa indicată și depuse la poștă cel târziu la 9 august 2004 (ștampila poștei este luată în considerare pentru respectarea termenului), fie prin înmânare directă la adresa indicată, unde aceasta trebuia să ajungă cel târziu la 9 august 2004, ora 16.00, depunerea ofertei fiind certificată, în acest caz, printr-o chitanță semnată și datată întocmită de un funcționar al EMSA. Invitația de participare preciza de asemenea că orice tip de transmitere a ofertei, alta decât expedierea recomandată, inclusiv livrarea prin intermediul unui serviciu de „curierat", va fi considerată „înmânare directă".

88 Aceste modalități de comunicare sunt conforme cu articolul 143 alineatul (2) din Normele de aplicare, citat la punctul 12 de mai sus, potrivit căruia „ofertanții pot depune oferte […] prin poștă, în acest scop documentele de invitare la licitație precizând că data relevantă urmează a fi data de expediere cu recomandare, dovedită de ștampila poștei, sau […] prin livrare la sediul instituției de către ofertant sau de către un agent, inclusiv un serviciu de curierat; în acest scop documentele de invitare la licitație precizează […] departamentul la care trebuie depuse ofertele pe baza unei confirmări de primire datate și semnate". În această privință, trebuie arătat că, în sensul articolului 2 punctul 9 din Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului (JO 1998, L 15, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 3, p. 12), prin „expediere recomandată" se înțelege un serviciu care oferă o garanție forfetară împotriva riscurilor de pierdere, de furt sau de prejudiciu și care furnizează expeditorului, după caz la cerere, dovada înmânării expedierii poștale și a distribuirii sale la destinatar.

89 Pe de altă parte, tot în temeiul punctului 2 din invitația de participare, neconformitatea cu condițiile formale menționate trebuia să determine respingerea ofertei cu ocazia procedurii de deschidere.

90 Potrivit unui prim proces-verbal întocmit de comisia de deschidere a ofertelor la 25 august 2004, oferta SSPA – respectiv cea care, ulterior, a fost selectată – nu era însoțită de dovada trimiterii sale și, pentru a fi declarată conformă, era necesar,

așadar, ca ofertantul să prezinte o confirmare scrisă a trimiterii. Din al doilea proces-verbal, întocmit la 21 septembrie 2004, rezultă că, în urma unei scrisori a comisiei de deschidere a ofertelor prin care era invitată să prezinte respectiva dovadă scrisă, SSPA a trimis EMSA o atestare a unui angajat al poștei suedeze prin care se confirma că oferta fusese trimisă în termen. Comisia de deschidere a ofertelor a considerat astfel că oferta SSPA era conformă.

91 Documentele anexate la acest din urmă proces-verbal au fost depuse la dosar de EMSA ca răspuns la o măsură de organizare a procedurii dispusă de Tribunal. Este vorba, printre altele, despre copii ale plicurilor care conțineau oferta trimisă de SSPA, astfel cum au fost primite de EMSA, despre copii ale corespondenței dintre acestea, precum și despre o copie a chitanței oficiului poștal din Göteborg, datată 6 august 2004, și despre declarația semnată de un angajat al aceluiași oficiu, datată 2 septembrie 2004, care afirmă, în esență, că plicul care se presupune că ar fi conținut oferta respectivă fusese expediat efectiv de oficiul poștal menționat la 6 august 2004.

92 Or, în primul rând, din aceste documente reiese că oferta SSPA a fost primită la EMSA la 10 august 2004, cu alte cuvinte la o zi după împlinirea termenului pentru depunerea ofertelor, și că pe plicul care conținea oferta menționată nu figura nicio ștampilă a poștei, de trimitere sau de primire.

93 În al doilea rând, trebuie să se observe că, deși EMSA a indicat, în scrisoarea trimisă SSPA la 26 august 2004, că „plicul nu purta nici o indicare că făcuse obiectul unei trimiteri recomandate, nici o dată de depunere la oficiul poștal", invitând-o să îi prezinte „orice dovadă ulterioară [că oferta fusese trimisă] în termen și în forma cerută în invitația de participare", SSPA i-a transmis o simplă chitanță de la un oficiu poștal din Göteborg.

94 În această privință, argumentul prezentat de EMSA cu ocazia ședinței, potrivit căruia respectiva chitanță ar dovedi înregistrarea scrisorii – înregistrare care ar fi, într-o oarecare măsură, asimilabilă unei expedieri recomandate –, nu poate fi admis. În primul rând, o astfel de chitanță nu poate în niciun fel să fie asimilată unei recipise de depunere a unei trimiteri recomandate care, independent de aplicarea ștampilei poștei

pe plic, este de regulă eliberată expeditorului ca dovadă a depunerii trimiterii poștale, astfel cum s-a arătat la punctul 88 de mai sus. Astfel, pe această chitanță nu figurează nici numele expeditorului, nici cel al destinatarului, nici chiar locul de destinație al scrisorii sau vreun oricare alt element care să ateste că viza trimiterea unui plic recomandat. Pe de altă parte, din dosar rezultă că EMSA a considerat conformă oferta unui alt ofertant numai după prezentarea de către acesta, din proprie inițiativă, a unei recipise care indica data trimiterii recomandate și un cod numeric care o lega de plicul care conținea oferta, în condițiile în care aceasta din urmă fusese, într-o primă etapă, exclusă pe motiv că plicul care o conținea nu avea aplicată decât ștampila datei de recepție. În al doilea rând, contrar ideii pe care EMSA a încercat să o impună cu ocazia ședinței, din dosar reiese cu claritate că nu chitanța menționată este cea care a determinat-o, în definitiv, să considere că oferta SSPA era conformă, ci declarația angajatului poștei suedeze, în condițiile în care, în cazul ofertantului menționat mai sus, EMSA a considerat ca probă suficientă recipisa prezentată de acesta după ce a luat cunoștință de respingerea ofertei sale.

95 În al treilea rând, trebuie să se constate că, în atestarea angajatului oficiului poștal din Göteborg, se precizează: „Prin prezenta, atest […], după examinarea copiei chitanței anexate […] precum și a fotocopiei plicului trimis, că acest plic a fost expediat de oficiul poștal menționat mai sus vineri, 6 august 2004”. Angajatul poștei suedeze a declarat astfel că a expediat plicul care se consideră că ar fi conținut oferta SSPA la 6 august 2004, pe de o parte, fără a explica însă de ce nu figura nicio ștampilă a poștei pe plicul menționat și, pe de altă parte, omițând să menționeze că era vorba despre o trimitere recomandată. Întrebată cu privire la acest aspect cu ocazia ședinței, EMSA nu a putut dovedi că trimiterea se făcuse recomandat.

96 Prin urmare, din niciun element al dosarului nu rezultă că depunerea ofertei de către SSPA s-a făcut prin expediere recomandată.

97 Prin urmare, se ridică întrebarea dacă oferta SSPA putea fi, mai întâi, deschisă de comisia de deschidere a ofertelor și, apoi, examinată de comisia de evaluare, deși aceasta a fost primită la EMSA a două zi după împlinirea termenului de depunere a ofertelor.

98 În această privință, trebuie amintit că data și ora limită pentru primirea ofertelor erau stabilite, în anunțul de participare, la 9 august 2004, ora 16.00. Or, de la punctul 2 din invitația de participare reiese cu claritate că, de regulă, ofertele trebuiau să ajungă la EMSA cel târziu la data și la ora menționate mai sus, indiferent dacă ofertele erau depuse direct sau erau livrate prin intermediul unui serviciu de „curierat", singura excepție de la această regulă fiind expedierea prin poștă în plic recomandat, care trebuia efectuată cel târziu la data menționată, primirea putând avea loc ulterior, ștampila poștei fiind luată în considerare pentru stabilirea datei trimiterii. Rezultă că, întrucât constituie o excepție, posibilitatea ca ofertele să ajungă la destinație după data și ora limită stabilite, în principiu, pentru primirea acestora trebuie interpretată strict.

99 Trebuie să se observe în continuare că punctul 2 litera (a) din invitația de participare indică două condiții formale distincte care trebuie respectate de un ofertant care intenționează să trimită oferta sa prin poștă, care sunt data limită de trimitere a ofertei și, respectiv, modalitatea de transmitere a acesteia prin expediere recomandată. Aceste condiții, deși sunt complementare, capătă totuși o importanță autonomă în cadrul aprecierii conformității transmiterii ofertei cu dispozițiile cuprinse în documentele de invitare la licitație, precum și cu articolul 143 din Normele de aplicare.

100 Respectarea acestor două condiții – a căror importanță fusese amintită în mod expres de EMSA în scrisoarea trimisă SSPA la 26 august 2004 – trebuie, prin urmare, să fie verificată de autoritatea contractantă, mai precis de comisia de deschidere a ofertelor, înainte de a efectua deschiderea și, apoi, examinarea acestora. În această privință, comisia de deschidere a ofertelor nu dispune de nicio marjă de apreciere: de îndată ce s-a constatat că oferta primită în afara termenului nu a fost transmisă conform cerințelor care rezultă din invitația de participare, precum și din Normele de aplicare, aceasta nu poate decât să o respingă, cum s-a amintit la punctul 86 de mai sus.

101 De altfel, faza de deschidere a ofertelor – ale cărei reguli de desfășurare sunt stabilite la articolul 145 din Normele de aplicare – se caracterizează tocmai prin natura sa formală și are scopul de a permite unei comisii, compusă din cel puțin trei persoane, să

aprecieze și să garanteze respectarea normelor referitoare, printre altele, la modalitățile de comunicare a ofertelor, având în vedere importanța pe care aceste norme o au în cadrul procedurii de atribuire a contractelor de achiziții. Membrii acestei comisii parafează în special documentele care dovedesc data și ora trimiterii fiecărei oferte și semnează procesul-verbal de deschidere a ofertelor primite, care identifică ofertele conforme și ofertele neconforme și care motivează respingerea pentru neconformitate în raport cu normele care reglementează depunerea prevăzute la articolul 143 din Normele de aplicare. Este vorba, așadar, despre formalități a căror respectare este esențială pentru procedura de atribuire a contractelor de achiziții.

102 Având în vedere considerațiile de mai sus și principiul egalității de tratament între ofertanți a căror respectare trebuie asigurată, astfel cum s-a arătat la punctul 85 de mai sus, în fiecare etapă a unei proceduri de cerere de ofertă, oferta prezentată de SSPA în speță nu ar fi trebuit să fie deschisă și nici acceptată de comisia de deschidere a ofertelor, întrucât, în lipsa unei ștampile a poștei care este luată în considerare pentru stabilirea datei și a unei dovezi privind trimiterea sa recomandată, ar fi trebuit să se considere că aceasta a ajuns la EMSA la data primirii sale, respectiv 10 august 2004, cu alte cuvinte tardiv. Rezultă că oferta SSPA a fost în mod greșit deschisă de comisia de deschidere a ofertelor și, ulterior, evaluată și clasată pe prima poziție de comisia de evaluare.

103 Or, potrivit jurisprudenței, o neregularitate procedurală nu determină anularea în tot sau în parte a unei decizii decât dacă se dovedește că, în lipsa acestei neregularități, procedura administrativă ar fi putut conduce la un rezultat diferit și, în consecință, decizia atacată ar fi putut avea un conținut diferit (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2008, Evropaïki Dynamiki/Comisia, T-345/03, Rep., p. II-341, punctul 147, și Hotărârea European Service Network/Comisia, punctul 85 de mai sus, punctul 130 și jurisprudența citată).

104 În speță, dacă oferta SSPA nu ar fi fost luată în considerare de EMSA din cauza neconformității sale în raport cu modalitățile de depunere prevăzute la punctul 2 din invitația de participare, precum și la articolul 143 din Normele de aplicare, procedura

administrativă nu ar fi putut să conducă decât la un rezultat diferit, în condițiile în care oferta SSPA nu ar fi fost evaluată de comisia de evaluare, iar conținutul deciziei de atribuire, care se întemeiază în special pe o analiză comparativă a ofertelor, nu ar fi putut să fie decât diferit.

105 Pe de altă parte, având în vedere împrejurarea că, în speță, numai două întreprinderi au depășit pragul minim prevăzut la punctul 13.1 litera d) din caietul de sarcini, dacă oferta SSPA ar fi fost respinsă încă din faza deschiderii ofertelor, ar fi rămas numai o singură ofertă la încheierea procedurii de atribuire a contractului de achiziții în cauză. În aceste împrejurări, autoritatea contractantă – întrucât nu ar mai fi în măsură să compare prețul sau celelalte caracteristici ale diferitelor oferte pentru a atribui contractul ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic – nu ar fi fost obligată să atribuie contractul singurului ofertant considerat în măsură să participe la acesta (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Curții din 16 septembrie 1999, Fracasso și Leitschutz, C-27/98, Rec., p. I-5697, punctele 31-33). În fond, această considerație nu permite să se excludă posibilitatea EMSA, astfel cum aceasta a recunoscut cu ocazia ședinței în răspunsul la o întrebare adresată în acest sens de Tribunal, de a anula procedura de atribuire în cauză și de a lansa o nouă cerere de ofertă. În consecință, s-a demonstrat suficient de temeinic că, în lipsa acestei neregularități, procedura administrativă ar fi putut conduce la un rezultat diferit.

106 Prin urmare, trebuie anulată decizia EMSA prin care contractul a fost atribuit ofertantului selectat, în măsura în care aceasta a încălcat articolul 143 din Normele de aplicare și punctul 2 din invitația de participare, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la celelalte motive invocate de reclamantă în ceea ce privește cererea de ofertă C-2/06/04.

107 Astfel, Tribunalul nu va continua examinarea motivelor și a argumentelor reclamantei decât în măsura în care acestea sunt invocate împotriva deciziilor EMSA de respingere a ofertei reclamantei și de atribuire a contractului unui alt ofertant, în urma procedurii de cerere de ofertă C-1/01/04.

2. *Cu privire la cererea de anulare a deciziilor adoptate de EMSA în cadrul procedurii de cerere de ofertă C-1/01/04*

108 Astfel cum s-a arătat la punctul 81 de mai sus, reclamanta invocă patru motive în susținerea acțiunii sale în anulare, întemeiate, în primul rând, pe o încălcare a principiilor bunei-credințe, bunei administrări și diligenței, în al doilea rând, pe încălcarea Regulamentului financiar, a Normelor de aplicare, precum și a Directivei 92/50, în al treilea rând, pe erori vădite de apreciere și, în al patrulea rând, pe lipsa unor informații relevante și pe o lipsă a motivării. Tribunalul consideră că este oportun să fie examinat mai întâi primul motiv, urmat de al doilea motiv, de al patrulea motiv și, în final, de al treilea motiv.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor bunei-credințe, bunei administrări și diligenței

Argumentele părților

109 Potrivit reclamantei, EMSA a încălcat principiile bunei-credințe, bunei administrări și diligenței, în măsura în care aceasta a acționat cu o întârziere semnificativă și nu a oferit răspunsuri adecvate la întrebările adresate de ofertanți înaintea depunerii ofertelor acestora, ceea ce, potrivit jurisprudenței, ar putea constitui un motiv de anulare a deciziei, cu condiția ca această decizie să fi fost diferită în lipsa unei neregularități.

110 Aceasta amintește că a trimis întrebări la care EMSA a refuzat să răspundă, pretinzând că acestea nu fuseseră adresate în termen, respectiv înainte de 31 iulie 2004. În această privință, reclamanta subliniază că a încercat fără succes să trimită aceste întrebări prin fax la 31 iulie 2004 și că acestea nu au fost primite de EMSA, probabil din cauza unei funcționări defectuoase a faxului acesteia, fapt recunoscut de EMSA în e-mailul din 2 august 2004. Reclamanta subliniază, în plus, că întrebările au fost în cele din urmă primite de EMSA duminică, 1 august 2004. În orice caz, dat fiind că termenul limită pentru prezentarea unei cereri de informații suplimentare se împlinea

într-o zi de sâmbătă, EMSA ar fi trebuit să acorde o prelungire a termenului până în următoarea zi lucrătoare, respectiv luni, 2 august 2004. Refuzând să răspundă la întrebările reclamantei, nu numai că EMSA ar fi încălcat principiile bunei-credințe, bunei administrări și diligenței, însă ar fi împiedicat-o și să prezinte o ofertă mai concurențială.

111 În sfârșit, reclamanta precizează că, contrar a ceea ce ar lăsa EMSA să se înțeleagă, nu a încercat niciodată să obțină informații de care nu ar fi beneficiat ceilalți ofertanți, dat fiind – arată aceasta – că toate răspunsurile la cererile de informații suplimentare sunt comunicate tuturor ofertanților. Reclamanta subliniază, în această privință, că autoritatea contractantă este obligată să răspundă la cererile de informații suplimentare atunci când caietul de sarcini conține neclarități.

112 În plus, cu ocazia ședinței, reclamanta a invocat pentru prima dată faptul că EMSA încălcase articolul 141 din Normele de aplicare, în condițiile în care, în invitația de participare, aceasta ar fi stabilit un termen pentru depunerea cererilor de informații suplimentare mai scurt decât cel prevăzut la articolul 141 menționat.

113 EMSA contestă argumentele reclamantei.

Aprecierea Tribunalului

114 Reclamanta reproșează EMSA, pe de o parte, că a acționat cu o întârziere semnificativă și, pe de altă parte, că nu a dat răspunsuri adecvate la cererile de informații suplimentare ale ofertanților. Reclamanta adaugă în continuare că a adresat, la 31 iulie 2004, întrebări prin care urmărea să obțină lămuriri cu privire la aspecte pretins imprecise ale cererilor de ofertă și la care EMSA ar fi refuzat să răspundă.

115 Mai întâi, trebuie să se constate nu numai că reclamanta nu a dovedit în niciun fel afirmația potrivit căreia EMSA ar fi acționat cu întârziere și nu ar fi dat răspunsuri adecvate la cererile ofertanților, dar aceasta, de asemenea, nu a indicat nici care ar fi aceste răspunsuri, nici motivele pentru care aceste răspunsuri ar trebui considerate inadecvate. Rezultă că, în pofida formulării sale destul de imprecise, acest motiv trebuie înțeles, în esență, în sensul că reclamanta reproșează EMSA că nu a răspuns la întrebările sale, deși le-a înaintat în termen, și că, pentru acest motiv, ar fi fost împiedicată să prezinte o ofertă mai concurențială, atât din punct de vedere tehnic, cât și din punct de vedere financiar.

116 În această privință, în primul rând, trebuie să se arate că reclamanta nu a dovedit afirmațiile sale. Astfel, deși aceasta face referire la numeroasele sale tentative de a trimite cererile de informații atât sâmbătă, 31 iulie, cât și duminică, 1 august 2004, aceasta nu prezintă niciun raport privind transmiterea care ar putea dovedi fie o transmitere (completă sau incompletă) a acestor documente către EMSA, fie o eroare de transmitere a acestora. Reclamanta nu a arătat nici în ce fel această pretinsă neregularitate ar fi putut influența decizia de atribuire a contractului.

117 În al doilea rând, trebuie să se constate că, potrivit punctului 8 din invitația de participare, orice informație suplimentară putea fi obținută pe baza unei cereri scrise, trimisă cu cel puțin zece zile înainte de împlinirea termenului stabilit pentru depunerea ofertelor. Or, contrar celor susținute de reclamantă, acest punct din invitația de participare nu poate fi interpretat decât în sensul că ziua depunerii ofertelor nu trebuie luată în considerare pentru calcularea termenului. Întrucât acest termen a fost stabilit, potrivit punctului 2 din invitația de participare, la 9 august 2004, termenul pentru prezentarea unor cereri de informații suplimentare nu putea, prin urmare, să se împlinească decât vineri, 30 iulie, iar nu sâmbătă, 31 iulie, cum pretinde reclamanta.

118 Or, astfel cum în mod întemeiat susține EMSA, reclamanta – astfel cum aceasta a admis în înscrisurile sale – ar fi încercat să trimită cererea de informații suplimentare începând de sâmbătă, 31 iulie 2004, așadar după împlinirea termenului acordat pentru prezentarea acesteia. Întrucât respectiva cerere era tardivă, refuzul EMSA de a răspunde la aceasta, presupunând că a primit-o, este întemeiat.

119 În ceea ce privește, în sfârșit, pretinsa încălcare a articolului 141 alineatul (2) din Normele de aplicare, Tribunalul arată că acest motiv a fost invocat pentru prima dată în cursul procedurii orale. Potrivit articolului 48 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de procedură, pe parcursul procesului, invocarea de motive noi este interzisă, cu excepția cazului în care acestea se bazează pe elemente de fapt și de drept care au apărut în cursul procedurii. Cu toate acestea, un motiv sau un argument care constituie dezvoltarea unui motiv enunțat anterior, direct sau implicit, în cererea introductivă de instanță și care prezintă o legătură strânsă cu acesta nu constituie un motiv nou în sensul articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 28 noiembrie 2002, Scan Office Design/Comisia, T-40/01, Rec., p. II-5043, punctul 96, și Hotărârea Tribunalului din 21 mai 2008, Belfass/Consiliul, T-495/04, Rec., p. II-781, punctul 87).

120 În speță, trebuie să se observe că motivul întemeiat pe articolul 141 alineatul (2) din Normele de aplicare, invocat de reclamantă cu ocazia ședinței, nu poate fi considerat, pe de o parte, nici un motiv întemeiat pe elemente de fapt și de drept care au apărut în cursul procedurii scrise, în condițiile în care acesta se întemeiază pe o pretinsă nelegalitate care putea fi cunoscută și invocată încă de la momentul introducerii acțiunii, nici, pe de altă parte, dezvoltarea unui motiv enunțat anterior, întrucât reclamanta nu a invocat norma de drept pretins încălcată decât în faza procedurii orale, iar cauza de nulitate astfel enunțată nu fusese vizată nici direct, nici implicit în cererea introductivă de instanță, prezentul motiv fiind întemeiat pe o pretinsă încălcare a principiilor bunei-credințe, bunei administrări și diligenței (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 30 septembrie 1982, Amylum/Consiliul, 108/81, Rec., p. 3107, punctul 25). În fond, reclamanta nu invocă niciun element de fapt sau de drept care să fi apărut în cursul procedurii și pe care s-ar putea întemeia acest motiv. Rezultă că acest motiv este inadmisibil din cauza invocării sale tardive în sensul articolului 48 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de procedură.

121 În lumina considerațiilor care precedă, este necesar să se concluzioneze că, în ceea ce privește procedura de cerere de ofertă C-1/01/04, primul motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului financiar, a Normelor de aplicare, precum și a Directivei 92/50

Argumentele părților

122 Prin intermediul acestui motiv, reclamanta invocă faptul că EMSA a încălcat Regulamentul financiar, Normele de aplicare și Directiva 92/50 întrucât a utilizat criterii imprecise care nu erau corect definite în cererea de ofertă. Pe de altă parte, aceasta pretinde, în etapa replicii, că, decizând să subdivizeze criteriile de atribuire în subcriterii, comisia de evaluare nu numai că a recunoscut în mod deschis că respectivele criterii nu erau bine definite și că trebuiau clarificate și/sau înlocuite, ceea ce ar fi fost recunoscut și de EMSA în memoriul său în apărare, dar a și încălcat Regulamentul financiar.

123 În plus, reclamanta susține că anumite elemente ale cererii de ofertă, precum durata reală a contractului, numărul statelor membre care puseseră deja în aplicare aplicațiile, rolul tehnicienilor specifici (help desk), conținutul și durata serviciilor acestora etc., care erau necesare pentru a depune o ofertă concurențială, erau de asemenea indicate în termeni imprecișI, cu încălcarea articolului 97 alineatul (1) din Regulamentul financiar și a articolului 17 alineatul (1) din Directiva 92/50. În susținerea argumentației sale, reclamanta face trimitere la cereri de oferă ale unor instituții în care documentația ar fi fost mult mai completă și mai clară.

124 În sfârșit, reclamanta critică EMSA pentru că a refuzat, în scrisoarea din 16 decembrie 2004, să îi comunice numele ofertantului selectat din cauza dispozițiilor privind contractele de achiziții publice, în condițiile în care, câteva săptămâni mai târziu, același agent care semnase scrisoarea i-ar fi telefonat propunându-i să se întâlnească pentru a comenta rezultatul procedurii de cerere de ofertă, întâlnire pe care reclamanta ar fi refuzat-o.

125 EMSA contestă argumentele reclamantei.

Aprecierea Tribunalului

126 Cu titlu introductiv, trebuie subliniat că reclamanta invocă în mod nejustificat încălcarea articolului 17 din Directiva 92/50. Astfel, în temeiul articolului 105 din Regulamentul financiar, începând cu 1 ianuarie 2003 – data de la care se aplică regulamentul menționat – directivele privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de bunuri, de servicii și de lucrări nu se aplică contractelor de achiziții publice atribuite de instituții și de organisme în nume propriu decât în ceea ce privește pragurile care determină modalitățile de publicare, alegerea procedurilor și a termenelor corespunzătoare. Rezultă că, în speță, fiind vorba despre un contract de achiziții publice de servicii atribuit de o agenție, cum este EMSA, obiecția reclamantei referitoare la criteriile de atribuire a contractului în litigiu trebuie examinată, asemenea normelor aplicabile în ceea ce privește instituțiile, numai în raport cu dispozițiile Regulamentului financiar și ale Normelor de aplicare.

127 În această privință, trebuie arătat că articolul 97 alineatul (1) din Regulamentul financiar impune autorității contractante obligația de a defini și de a preciza criteriile de atribuire în prealabil în documentele de invitare la licitație. Această obligație, care constă în asigurarea unui nivel adecvat de publicitate pentru criteriile și condițiile care guvernează fiecare contract de achiziție, este detaliată mai mult la articolul 138 din Normele de aplicare.

— Cu privire la obiecția întemeiată pe caracterul imprecis al criteriilor de atribuire

128 În ceea ce privește obiecția reclamantei potrivit căreia EMSA ar fi încălcat Regulamentul financiar și Normele de aplicare, în măsura în care utilizase criterii care nu erau corect definite în documentele de invitare la licitație, trebuie amintit, mai întâi, că modul de atribuire a contractului în cauză era cel al ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, conform articolului 97 alineatul (2) din Regulamentul financiar, precum și articolului 138 alineatul (1) din Normele de aplicare (a se vedea punctul 13 din caietul de sarcini, citat la punctul 18 de mai sus).

129 Atunci când atribuirea contractului se face prin atribuire în favoarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, autoritatea contractantă trebuie să definească și să precizeze în caietul de sarcini criteriile de atribuire care să permită evaluarea conținutului ofertelor. Aceste criterii trebuie, în plus, conform articolului 138 alineatul (2) din Normele de aplicare, să fie justificate de obiectul contractului. Potrivit alineatului (3) al aceluiași articol, autoritatea contractantă trebuie de asemenea să precizeze, în anunțul de participare sau în caietul de sarcini, ponderea aplicată fiecărui criteriu pentru determinarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic. Aceste dispoziții urmăresc să garanteze respectarea principiilor egalității de tratament și transparenței în faza evaluării ofertelor în vederea atribuirii contractului (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Curții din 20 septembrie 1988, Beentjes, 31/87, Rec., p. 4635, punctele 21 și 22, și Hotărârea Curții din 12 decembrie 2002, Universale-Bau și alții, C-470/99, Rec., p. I-11617, punctele 90-92; a se vedea de asemenea, în acest sens, Hotărârea Tribunalului din 12 noiembrie 2008, Evropaïki Dynamiki/Comisia, T-406/06, nepublicată în Repertoriu, punctul 85 și jurisprudența citată).

130 Scopul acestor dispoziții este, prin urmare, să permită tuturor ofertanților normal informați și suficient de diligenți să interpreteze criteriile de atribuire în același mod (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Curții din 18 octombrie 2001, SIAC Construction, C-19/00, Rec., p. I-7725, punctul 42) și să dispună, în consecință, de aceleași șanse în elaborarea conținutului ofertei lor (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Universale-Bau și alții, punctul 129 de mai sus, punctul 93).

131 Or, deși, într-adevăr, criteriile care pot fi reținute de către autoritățile contractante nu sunt enumerate în mod limitativ la articolul 138 alineatul (2) din Normele de aplicare și această prevedere lasă astfel autorității contractante alegerea criteriilor de atribuire a contractelor pe care înțelege să le rețină, nu este mai puțin adevărat că această alegere nu poate avea ca obiect decât criteriile care au ca scop identificarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Curții din 24 ianuarie 2008, Lianakis și alții, C-532/06, Rec., p. I-251, punctul 29 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârile Tribunalului din 25 februarie 2003, Renco/Consiliul, T-4/01, Rec., p. II-171, punctul 66, și Strabag Benelux/Consiliul, T-183/00, Rec., p. II-135, punctele 73 și 74).

132 În plus, criteriile reținute de autoritatea contractantă pentru a identifica oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic nu trebuie în mod necesar să fie de natură cantitativă sau orientate exclusiv spre preț. Chiar dacă în caietul de sarcini sunt incluse criterii de atribuire care nu sunt exprimate în termeni cantitativi, acestea pot fi aplicate obiectiv și uniform pentru a compara ofertele și sunt în mod clar pertinente pentru identificarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic (a se vedea în acest sens Hotărârea Renco/Consiliul, punctul 131 de mai sus, punctele 67 și 68).

133 În speță, EMSA a indicat, la punctul IV.2 din anunțul de participare, precum și la punctul 13 din caietul de sarcini, criteriile de atribuire pe care intenționa să le rețină în scopul de a atribui contractul ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, și anume, pe de o parte, trei criterii calitative cu ponderea relativă pe care intenționa să o acorde fiecăruia dintre ele și, pe de altă parte, un criteriu cantitativ, respectiv prețul total al ofertei cu ponderea sa în ansamblul ofertei.

134 Cele trei criterii calitative și ponderea fiecăruia sunt prezentate după cum urmează:

„1. metodologie propusă pentru proiect – ceea ce include propunerile detaliate referitoare la modalitățile de realizare a proiectului, precum și etapele-cheie și serviciile care trebuie furnizate (astfel cum au fost definite la punctul 3 [din caietul de sarcini]) (40 %);

2. înțelegerea specificațiilor caietului de sarcini și prezentare succintă care să ateste această înțelegere (20 %);

3. calitatea serviciilor operaționale (Helpdesk) (10 %)”.

135 Or, reclamanta se limitează la invocarea caracterului imprecis al criteriilor menționate, întrebându-se cum putea EMSA să evalueze obiectiv calitatea ofertelor în raport cu fiecare dintre acestea. Aceasta nu prezintă în sprijinul afirmațiilor sale nicio probă care să permită să se considere că, atunci când a definit aceste criterii, EMSA a încălcat principiile transparenței, egalității de tratament și nediscriminării.

136 În această privință, trebuie arătat că criteriile calitative în cauză, precum organizarea și metodologia preconizate pentru prestarea serviciilor, o bună înțelegere a specificațiilor caietului de sarcini și calitatea serviciilor cerute, interpretate în contextul lor, și anume în lumina precizărilor reluate la punctul 3 din caietul de sarcini (a se vedea punctul 19 de mai sus), pot condiționa buna prestare a serviciilor care trebuie furnizate și, prin urmare, valoarea ofertelor propriu-zise. În consecință, acestea constituie criterii pertinente pentru identificarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic. De altfel, astfel cum s-a amintit la punctul 132 de mai sus, simpla împrejurare că aceste criterii nu sunt de natură cantitativă nu este suficientă pentru a deduce că autoritatea contractantă nu le-a aplicat în mod obiectiv și uniform (a se vedea în acest sens Hotărârea Renco/Consiliul, punctul 131 de mai sus, punctele 67 și 68). În sfârșit, trebuie să se arate că EMSA a indicat, conform dispozițiilor aplicabile, ponderea relativă atribuită fiecăruia dintre criteriile calitative prin intermediul unor procentaje, informând astfel ofertanții cu privire la importanța pe care aceasta intenționează să o acorde fiecărui criteriu cu ocazia evaluării comparative a ofertelor.

137 Niciun element din dosar nu permite, contrar celor susținute de reclamantă, să se reproșeze depășirea de către EMSA a limitelor care decurg din dispozițiile legale menționate mai sus cu ocazia alegerii și a definirii criteriilor de atribuire prin care se urmărea identificarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic.

138 Având în vedere considerațiile de mai sus, trebuie să se concluzioneze că reclamanta nu a demonstrat în mod temeinic că EMSA și-a încălcat obligația de definire

și precizare în documentele de invitare la licitație a criteriilor de atribuire conform principiilor transparenței, egalității de tratament și nediscriminării.

139 Această concluzie nu poate fi infirmată de afirmația reclamantei legată de termenii în care alte instituții au redactat documentele de invitare la licitație în alte proceduri de atribuire a unor contracte de achiziții publice.

140 În această privință, trebuie amintit că, acordând autorităților contractante posibilitatea de a alege liber criteriile de atribuire a contractului pe care intenționează să le rețină, legiuitorul a urmărit să le permită să ia în considerare natura, obiectul și caracteristicile proprii fiecărui contract în cadrul alegerii și al formulării criteriilor de atribuire. Formularea criteriilor de atribuire aleasă de alte instituții în cadrul altor proceduri de atribuire a contractelor de achiziții nu poate, prin urmare, să fie invocată în mod util de reclamantă pentru a demonstra caracterul imprecis al criteriilor de atribuire reținute în speță. Trimiterea la documentele de invitare la licitație ale unor alte proceduri de atribuire de contracte de achiziții nu constituie un element de probă pertinent și suficient în acest scop.

141 În ceea ce privește, în sfârșit, argumentul potrivit căruia comisia de evaluare, atunci când a decis să subdividă criteriile de evaluare alese în subcriterii, ar fi recunoscut în mod deschis că aceste criterii nu erau bine definite și trebuiau clarificate și/sau înlocuite, trebuie să se observe că, independent de aspectul dacă în speță s-a recurs la o astfel de subdivizare a criteriilor, existența unor subcriterii pentru un criteriu principal nu demonstrează în niciun fel că criteriile principale ar fi imprecise.

142 Prin urmare, obiecția întemeiată pe caracterul imprecis al criteriilor de atribuire trebuie respinsă ca nefondată.

— Cu privire la obiecția întemeiată pe caracterul imprecis al anumitor elemente ale cererii de ofertă

143 În ceea ce privește argumentul întemeiat pe pretinsul caracter imprecis al anumitor elemente ale cererii de ofertă, trebuie amintit că, astfel cum s-a arătat la punctul 78 de mai sus, cererea trebuie să cuprindă obiectul litigiului și o expunere sumară a motivelor invocate. Această indicare trebuie să fie suficient de clară și de precisă pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului să își exercite controlul jurisdicțional, dacă este cazul, fără să se bazeze pe alte informații. Or, în speță, reclamanta se limitează să facă trimitere la o pretinsă încălcare a Regulamentului financiar care ar decurge din caracterul imprecis al anumitor elemente ale cererii de ofertă fără a prezenta niciun fel de argument în susținerea tezei sale și, în special, fără a preciza cererea de ofertă la care se referă. În consecință, având în vedere principiile menționate mai sus, argumentul trebuie respins ca inadmisibil.

— Cu privire la obiecția întemeiată pe nelegalitatea subdivizării unuia dintre criteriile de atribuire în subcriterii

144 Cu titlu introductiv, trebuie precizat că, deși a fost invocată de reclamantă în replică, această obiecție poate fi totuși admisă în temeiul articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, întrucât se întemeiază pe elemente de drept și de fapt care au apărut în cursul procedurii, respectiv raportul ordonatorului (Report to the authorising officer) din 19 noiembrie 2004, precum și fișele tehnice de evaluare, depuse la dosar de EMSA ca anexe la memoriul său în apărare.

145 Astfel cum s-a arătat la punctul 129 de mai sus, potrivit articolului 97 din Regulamentul financiar și articolului 138 alineatul (3) din Normele de aplicare, atunci când contractul este atribuit ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, autoritatea contractantă trebuie să indice, în caietul de sarcini sau în anunțul de participare, criteriile de atribuire aplicabile și ponderea acestora.

146 Aceste ultime dispoziții, interpretate în lumina principiilor egalității de tratament a operatorilor economici și transparenței, prevăzute la articolul 89 alineatul (1) din Regulamentul financiar, impun ca toate elementele luate în considerare de către autoritatea contractantă pentru identificarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic și importanța relativă a acestora să fie cunoscute de către ofertanții potențiali la momentul pregătirii ofertelor proprii (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Curții din 24 noiembrie 2005, ATI EAC e Viaggi di Maio și alții, C-331/04, Rec., p. I-10109, punctul 24, și Hotărârea Lianakis și alții, punctul 131 de mai sus, punctul 36).

147 Rezultă că o autoritate contractantă nu poate aplica subcriterii ale criteriilor de atribuire pe care nu le-a adus în prealabil la cunoștința ofertanților (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Lianakis și alții, punctul 131 de mai sus, punctul 38).

148 Potrivit unei jurisprudențe consacrate, este posibil, cu toate acestea, ca o autoritate contractantă să determine, după împlinirea termenului de depunere a ofertelor, coeficienți de ponderare pentru subcriteriile criteriilor de atribuire stabilite în prealabil, dacă sunt îndeplinite trei condiții, și anume ca această determinare *ex post*, în primul rând, să nu modifice criteriile de atribuire a contractului definite în caietul de sarcini sau în anunțul de participare, în al doilea rând, să nu conțină elemente care, în cazul în care ar fi fost cunoscute la momentul pregătirii ofertelor, ar fi putut influența această pregătire și, în al treilea rând, să nu fi fost adoptată în considerarea unor elemente susceptibile să aibă un efect discriminatoriu în privința unuia dintre ofertanți (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârile ATI EAC e Viaggi di Maio și alții, punctul 146 de mai sus, punctul 32, și Lianakis și alții, punctul 131 de mai sus, punctele 42 și 43).

149 În speță, trebuie amintit că punctul 13.1 din caietul de sarcini indica, drept prim criteriu de atribuire, „metodologia propusă pentru proiect” și că aceasta trebuia să includă „propuneri detaliate referitoare la modul de realizare a proiectului”, precum și etapele-cheie și serviciile care trebuie prestate, astfel cum sunt definite la punctul 3 din caietul de sarcini. Caietul de sarcini atribuia acestui criteriu 40 de puncte din 100.

150 Potrivit punctului 3 din caietul de sarcini, ofertanții trebuiau să includă în oferta lor informații detaliate cu privire la planul de punere în aplicare a proiectului, fiecare lot de lucru trebuind să fie definit în mod clar, acest plan trebuia să conțină cel puțin un anumit număr de informații (a se vedea punctul 19 de mai sus). Printre acestea figurau în special activitățile orizontale (punctul 3.1), descrierea echipei de gestiune a proiectului și a responsabilităților (punctul 3.2), serviciile referitoare la gestiunea proiectului (punctul 3.4) și descrierea loturilor de lucru și a relațiilor dintre acestea (punctul 3.5). În particular, la punctul 3.2, referitor la descrierea echipei de gestiune a proiectului, se arată că ofertanții trebuiau „să definească în mod clar în ofertă serviciile exacte și […] să aducă informații detaliate cu privire la timpul de răspuns [și] să anexeze la oferta lor un curriculum vitae detaliat al fiecărui membru al personalului responsabil cu realizarea muncii, inclusiv formarea acestuia, nivelul studiilor și diplomele acestuia, experiența profesională, activitățile de cercetare, publicații și competențe lingvistice". La punctul 3.4, privind serviciile referitoare la gestiunea proiectului, se arată în plus că ofertantul trebuie să prezinte în oferta sa o descriere detaliată a condițiilor enumerate la același punct, precum și diagrama Gantt referitoare la organizarea proiectului. În sfârșit, la punctul 3.5 se precizează că o imagine de ansamblu completă a numărului de zile/om trebuia prezentată pentru fiecare lot de lucru.

151 Or, din raportul din 19 noiembrie 2004 al ordonatorului reiese că se prevăzuse de către comisia de evaluare împărțirea primului criteriu, privind metodologia propusă pentru proiect (care trebuia să includă propuneri detaliate referitoare la modul de realizare a proiectului, precum și etapele-cheie și serviciile care trebuie prestate, astfel cum sunt definite la punctul 3 din caietul de sarcini), în două subcriterii: „repartizarea sarcinilor, calitatea mâinii de lucru oferite și oameni/zi (roadmap): 20 %; servicii cate trebuie furnizate: 20 %".

152 Contrar celor susținute de reclamantă, comisia de evaluare nu a subdivizat criteriul de atribuire menționat în subcriterii care să nu fi fost aduse în prealabil la cunoștința ofertanților. Astfel, aceste subcriterii corespund, în esență, descrierii primului criteriu, referitor la metodologie, astfel cum este detaliat la punctul 13.1 din caietul de sarcini, interpretat în lumina punctul 3 din acesta din urmă (a se vedea punctele 149 și 150 de mai sus). Trebuie să se constate că, prin urmare, comisia de evaluare s-a

limitat la ponderarea celor 40 de puncte susceptibile să fie acordate pentru primul criteriu de atribuire repartizându-le în mod echitabil între subcriteriile menționate.

153 Având în vedere aceste considerații, trebuie să se determine dacă, prevăzând o astfel de ponderare, comisia de evaluare a încălcat Regulamentul financiar și Normele de aplicare a acestuia.

154 Or, din jurisprudența menționată la punctul 148 de mai sus reiese că o autoritate contractantă nu încalcă Regulamentul financiar și Normele de aplicare atunci când efectuează o repartizare, între elementele componente ale unui criteriu de atribuire stabilite în prealabil, a numărului de puncte prevăzut pentru acest criteriu cu ocazia elaborării caietului de sarcini, cu condiția ca această repartizare să nu modifice criteriile de atribuire definite în caietul de sarcini sau în anunțul de participare, să nu conțină elemente care, în cazul în care ar fi fost cunoscute la momentul pregătirii ofertelor, ar fi putut influența această pregătire și să nu fi fost adoptată în considerarea unor elemente susceptibile să aibă un efect discriminatoriu în privința unuia dintre ofertanți.

155 În speță, trebuie să se constate că reclamanta, întrucât se mulțumește să invoce la modul general împrejurarea că autoritatea contractantă ar fi subdivizat un criteriu în două subcriterii, nu a demonstrat că decizia autorității contractante de a efectua o astfel de repartizare ar fi antrenat o modificare a criteriilor de atribuire a contractului definite în prealabil în documentele de invitare la licitație, nici că aceasta ar fi conținut elemente susceptibile să influențeze pregătirea ofertelor și nici că aceasta ar fi avut un efect discriminatoriu față de reclamantă sau față de unul dintre ofertanți.

156 În lumina acestor considerații, această obiecție trebuie respinsă ca nefondată.

157 În ceea ce privește, în sfârșit, obiecția întemeiată, în esență, pe comunicarea tardivă a numelui ofertantului selectat – care, în loc să fie comunicat de EMSA, conform articolului 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar, în termen de 15 zile de la data cererii reclamantei, nu ar fi fost dezvăluit decât câteva săptămâni mai târziu prin intermediul anunțului de atribuire a contractului publicat în Jurnalul Oficial anexat la scrisoarea EMSA din 6 ianuarie 2005 –, trebuie să se constate că această întârziere, oricât de regretabilă și de nejustificată ar fi, nu a restrâns totuși posibilitatea reclamantei de a-și valorifica drepturile în fața Tribunalului și nu poate, așadar, prin ea însăși, să conducă la anularea deciziei atacate (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Tribunalului din 10 septembrie 2008, Evropaïki Dynamiki/Comisia, T-465/04, punctul 52). În fond, reclamanta nu indică ce consecințe ar putea avea această imprejurare asupra legalității deciziei de atribuire și nici efectul concret pe care aceasta l-ar fi putut avea asupra dreptului său la apărare.

158 În lumina a tot ceea ce precedă, trebuie să se concluzioneze că al doilea motiv trebuie, în ceea ce privește procedura de cerere de ofertă C-1/01/04, să fie respins în întregime.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare și pe lipsa unor informații relevante

Argumentele părților

159 Reclamanta arată că decizia EMSA de respingere a ofertei sale și de atribuire a contractului unui alt ofertant este viciată de lipsa unei motivări adecvate.

160 În primul rând, aceasta reproșează EMSA că a privat-o de posibilitatea de a aprecia legalitatea actelor sale întrucât nu a răspuns la întrebările pe care i le adresase în termen și nu i-a prezentat lămuririle solicitate în scris în mai multe rânduri.

161 În al doilea rând, aceasta arată că EMSA nu i-a oferit toate informațiile solicitate cu privire la motivele respingerii ofertei sale. Reclamanta amintește în acest sens că, potrivit articolului 253 CE și articolului 8 din Directiva 92/50, autoritatea contractantă are obligația de a motiva suficient decizia de respingere a ofertei unui ofertant atunci când acesta cere să i se comunice motivele unei astfel de respingeri, în termen de 15 zile de la data cererii.

162 Or, în speță, EMSA nu ar fi prezentat în mod clar motivele pentru care a respins oferta reclamantei, nefăcând decât să îi ofere – cu o întârziere semnificativă și numai în urma unei corespondențe repetate – un mic număr de informații care nu erau conforme dispozițiilor Regulamentului financiar și jurisprudenței în materia achizițiilor publice. Aceasta ar fi omis de asemenea să facă vreo referire la caracteristicile și la avantajele comparative ale ofertei selectate, lipsind-o astfel pe reclamantă de posibilitatea de a formula comentarii semnificative cu privire la alegerea efectuată și de a o contesta, precum și de eventuala posibilitate de a obține o reparație juridică.

163 În susținerea argumentației sale, reclamanta prezintă, cu titlu de exemplu, o copie a raportului unei comisii de evaluare, referitor la o altă procedură de atribuire a unui contract de achiziții, care i-ar fi fost trimis de o direcție generală a Comisiei. Simpla comparare a acestui document cu scrisoarea EMSA datată 16 decembrie 2004 este suficientă pentru a demonstra că aceasta din urmă nu îndeplinește obligația de motivare impusă de legislație și de jurisprudența în materia achizițiilor publice.

164 În continuare, reclamanta contestă argumentul EMSA potrivit căruia numai decizia de a nu motiva poate fi anulată de Tribunal, iar nu deciziile atacate. Acceptarea unui astfel de argument ar însemna că autoritățile contractante pot să ia decizii arbitrare, fără a le motiva, și să treacă la semnarea contractului.

165 EMSA contestă argumentele reclamantei.

Aprecierea Tribunalului

166 Mai întâi, trebuie să se constate că, prin intermediul primei sale obiecții, reclamanta urmărește să critice refuzul EMSA de a discuta cu ea calitățile ofertei sale în raport cu cele ale ofertei selectate. Or, în această privință, este suficient să se amintească faptul că autoritatea contractantă nu este obligată, în temeiul obligației sale de motivare a deciziei de respingere a unei oferte, să participe la o astfel de discuție (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 1 iulie 2008, AWWW/FEACVT, T-211/07, nepublicată în Repertoriu, punctul 43). Pe de altă parte, această împrejurare nu poate, prin ea însăși, să repună în discuție legalitatea deciziei menționate (Hotărârea din 12 iulie 2007, Evropaïki Dynamiki/Comisia, punctul 85 de mai sus, punctul 78). Reclamanta nu poate, prin urmare, să reproșeze EMSA neîndeplinirea obligației de motivare ca urmare a refuzului de a răspunde la întrebările și la cererile de lămuriri pe care i le adresase după primirea scrisorii datate 16 decembrie 2004.

167 În ceea ce privește a doua obiecție, referitoare la încălcarea obligației de motivare propriu-zise pretinsă de reclamantă, constând în aceea că EMSA nu i-ar fi comunicat informațiile solicitate cu privire la motivele respingerii ofertei sale, trebuie să se precizeze că, în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract de achiziții publice precum cea în cauză, dispozițiile legale care determină conținutul obligației de motivare ce revine autorității contractante față de ofertantul a cărui ofertă nu a fost selectată sunt articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar și articolul 149 din Normele de aplicare, iar nu dispozițiile Directivei 92/50, cum pretinde reclamanta (a se vedea punctul 126 de mai sus).

168 Din articolele menționate mai sus rezultă că, în materia contractelor de achiziții publice, autoritatea contractantă își îndeplinește obligația de motivare dacă se limitează, mai întâi, să comunice imediat fiecărui ofertant respins motivele respingerii ofertei sale și pune, apoi, la dispoziția ofertanților, care au prezentat o ofertă admisibilă și care solicită în mod expres, caracteristicile și avantajele relative ale ofertei selectate, precum și numele câștigătorului, într-un termen de 15 zile calendaristice de la primirea solicitării scrise (a se vedea Hotărârea din 12 iulie 2007, Evropaïki Dynamiki/Comisia, punctul 85 de mai sus, punctul 68, și Hotărârea din 10 septembrie 2008, Evropaïki Dynamiki/Comisia, punctul 157 de mai sus, punctul 47 și jurisprudența citată).

169 Acest mod de a proceda este conform cu finalitatea obligației de motivare înscrise la articolul 253 CE, potrivit căreia trebuie prezentat în mod clar și neechivoc raționamentul autorului actului, astfel încât, pe de o parte, să se dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate pentru a-și valorifica drepturile și, pe de altă parte, să permită instanței să își exercite controlul (a se vedea Hotărârea din 10 septembrie 2008, Evropaïki Dynamiki/Comisia, punctul 157 de mai sus, punctul 48 și jurisprudența citată).

170 Trebuie adăugat că respectarea obligației de motivare trebuie apreciată în funcție de informațiile de care reclamantul dispune la momentul introducerii unei acțiuni (Hotărârile Strabag Benelux/Consiliul, punctul 131 de mai sus, punctul 58, Renco/Consiliul, punctul 131 de mai sus, punctul 96, și din 12 noiembrie 2008, Evropaïki Dynamiki/Comisia, punctul 129 de mai sus, punctul 50).

171 Trebuie în plus arătat că cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații propriu destinatarului sau altor persoane vizate în mod direct și individual de acest act (a se vedea Hotărârea Curții din 2 aprilie 1998, Comisia/Sytraval și Brink's France, C-367/95 P, Rec., p. I-1719, punctul 63 și jurisprudența citată).

172 În speță, trebuie amintit, în sfârșit, că în caietul de sarcini erau prevăzute, la punctul 13.1, trei criterii de atribuire, intitulate „metodologie propusă pentru proiect" – care face o trimitere expresă la punctul 3 din caietul de sarcini, care indică un anumit număr de informații detaliate care trebuie prezentate de ofertanți (a se vedea punctul 19 de mai sus) –, „înțelegerea specificațiilor caietului de sarcini" și, respectiv, „calitatea serviciilor operaționale". Un sistem de puncte era stabilit pentru evaluarea ofertelor în raport cu fiecare dintre aceste trei criterii de atribuire. Se prevedea de asemenea un prag minim de puncte (60 %) pentru fiecare criteriu și se cerea un minimum global de 70 %. Numai ofertele care obținuseră pragurile minime de puncte trebuiau luate în considerare pentru atribuirea contractului.

173 Prin urmare, pentru a determina dacă EMSA a îndeplinit cerințele de motivare stabilite de Regulamentul financiar, precum și de Normele de aplicare, trebuie să se examineze scrisoarea acesteia din 6 decembrie 2004, precum și cea datată 16 decembrie 2004, trimisă ca răspuns la cererea expresă a reclamantei din 7 decembrie 2004 prin care urmărea obținerea unor informații suplimentare cu privire la atribuirea contractului în cauză și respingerea ofertei sale.

174 În această privință, trebuie să se constate că scrisoarea din 6 decembrie 2004 a informat-o pe reclamantă că oferta sa nu fusese selectată în cadrul fazei de atribuire pe motiv că raportul calitate-preț al acestei oferte era inferior celui al ofertei ofertantului selectat. În această scrisoare, EMSA o informa de asemenea pe reclamantă că putea solicita informații suplimentare cu privire la motivele respingerii ofertei sale, caracteristicile și avantajele relative ale ofertei ofertantului selectat, precum și numele acestuia, ceea ce reclamanta a făcut prin faxul din 7 decembrie 2004.

175 În ceea ce privește scrisoarea EMSA datată 16 decembrie 2004, trebuie să se observe, mai întâi, că reclamanta afirmă că nu a primit-o decât la 7 ianuarie 2005, ca anexă la faxul trimis de EMSA în acea zi, în urma unui fax al reclamantei din 5 ianuarie 2005 în care aceasta din urmă se plângea că nu primise nicio comunicare cu privire la atribuirea contractului în cauză. În această privință, Tribunalul nu are niciun motiv să se îndoiască de faptul că EMSA a trimis efectiv scrisoarea menționată la 16 decembrie 2004 – împrejurare pe care, de altfel, reclamanta nu o contestă explicit – și consideră că EMSA nu era obligată, prin nicio dispoziție care reglementează procedura de atribuire a contractului în cauză, să respecte formalități de expediere a acestui tip de comunicare care să îi permită să verifice recepția efectivă din partea ofertantului, deși este regretabil că aceasta nu a considerat oportună folosirea unor modalități de comunicare susceptibile să îi permită să asigure o astfel de verificare (a se vedea în acest sens Ordonanța Tribunalului din 19 octombrie 2007, Evropaïki Dynamiki/EFSA, T-69/05, punctul 56). În orice caz, această întârziere nu a restrâns posibilitatea reclamantei de a-și valorifica drepturile în fața Tribunalului și nu poate, prin ea însăși, să conducă la anularea deciziei atacate. Astfel, din dosar reiese că reclamanta a utilizat toate informațiile cuprinse în această scrisoare pentru a introduce prezenta acțiune.

176 În continuare, trebuie arătat că în această scrisoare EMSA a indicat numărul de puncte atribuit ofertei reclamantei pentru fiecare criteriu de atribuire, precum și rezultatul final referitor la raportul calitate-preț al ofertei sale, care era de 68,89 puncte din 100, în condițiile în care cel al ofertei ofertantului selectat era de 79,33 puncte din 100. În ceea ce privește oferta ofertantului selectat, scrisoarea, al cărei cuprins este citat la punctul 27 de mai sus, cuprinde o analiză detaliată a ofertei menționate.

177 Din dosar reiese că informațiile inerente metodologiei care trebuie urmată pentru gestiunea proiectului, descrierii sarcinilor, numărului de oameni/zi propus, precum și serviciilor care trebuie furnizate privesc evaluarea ofertei ofertantului selectat în raport cu primul criteriu, în timp ce informațiile legate de înțelegerea proiectului și de acordul cu privire la nivelul serviciului propus privesc al doilea și, respectiv, al treilea criteriu.

178 De altfel, aceste informații trebuie interpretate în lumina punctului 3 din caietul de sarcini, care enumeră un anumit număr de elemente care trebuie precizate în ofertă, printre care, în special, resursele alocate, diagrama Gantt, repartizarea sarcinilor, numărul de oameni/zi propus, precum și serviciile care trebuie furnizate, definite pe tip de sarcini (a se vedea punctul 150 de mai sus). Întrucât reclamanta cunoștea aprofundat caietul de sarcini, fapt atestat de redactarea ofertei sale, aceasta putea, prin urmare, să deducă avantajele relative ale ofertei selectate.

179 Or, în lumina ansamblului acestor informații, precum și a numărului de puncte atribuit ofertei sale cu privire la fiecare criteriu, reclamanta era în măsură nu numai să identifice punctele slabe ale ofertei sale și, în acest fel, motivele respingerii acesteia, respectiv faptul că aceasta nu atingea nivelul de calitate necesar pentru două dintre criteriile de atribuire, ci și să compare rezultatul global al evaluării ofertei sale (68,69 puncte din 100) cu cel al ofertantului selectat (79,33 puncte din 100) (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 iulie 2007, Evropaïki Dynamiki/Comisia, punctul 85 de mai sus, punctul 75 și jurisprudența citată).

180 De altfel, din ansamblul elementelor oferite în scrisoarea menționată reiese cu claritate că oferta reclamantei nu numai că nu obținuse numărul minim de puncte cerut pentru primul („metodologie propusă pentru proiect”) și al treilea („calitatea serviciilor operaționale”) criteriu de atribuire, însă aceasta nici măcar nu atinsese minimul global de 70 de puncte din 100 cerut, în condițiile în care, potrivit caietului de sarcini, numai ofertele care au obținut pragul minim de puncte cerut vor fi luate în considerare pentru atribuirea contractului în cauză.

181 Având în vedere toate cele ce precedă, trebuie să se concluzioneze că o astfel de motivare permitea reclamantei să își valorifice drepturile în fața Tribunalului și acestuia din urmă să exercite controlul de legalitate cu privire la decizia de respingere a ofertei. Prin urmare, prezentul motiv trebuie respins în ceea ce privește procedura de cerere de ofertă C-1/01/04 ca nefondat.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere comise de EMSA

Argumentele părților

182 În cererea sa, reclamanta susține că EMSA a comis o eroare vădită de apreciere întrucât nu a evaluat corect și obiectiv calitatea ofertei sale și a apreciat că aceasta era inferioară celei a ofertantului selectat.

183 În plus, aceasta susține că, în măsura în care EMSA nu a urmat o metodologie obiectivă, prestabilită și cunoscută de ofertanți, este evident că decizia comisiei de evaluare se întemeia pe supoziții inexacte.

184 În etapa replicii, reclamanta contestă, mai întâi, afirmația EMSA potrivit căreia definirea metodologiei de evaluare ar fi putut favoriza anumiți ofertanți. Potrivit reclamantei, o metodologie clară nu afectează drepturile ofertanților, ci, dimpotrivă, le permite să propună oferte care prezintă cel mai bun raport calitate-preț, iar Tribunalului să își exercite controlul. De altfel, însuși faptul că comisia de evaluare a subdivizat în subcriterii criteriile de atribuire ar confirma că acestea din urmă nu erau suficient definite.

185 În plus, reclamanta ridică obiecții cu privire la documentele comisiei de evaluare depuse la dosar de EMSA ca anexe la memoriul său în apărare.

186 În această privință, potrivit reclamantei, subdivizarea primului criteriu de atribuire în două subcriterii efectuată de comisia de evaluare a determinat-o pe aceasta din urmă să se concentreze pe două aspecte particulare ale cererii de ofertă care nu erau cunoscute de ofertanți anterior prezentării ofertei lor.

187 În ceea ce privește raportul de evaluare, în primul rând, reclamanta arată că, deși din acest raport reiese că oferta ofertantului selectat conținea „erori minore", i-a fost imposibil să se pronunțe cu privire la importanța acestor erori, în condițiile în care raportul menționat nu le precizează natura. În al doilea rând, evaluarea punctelor slabe ale ofertei sale ar fi fost formulată în termeni imprecișI, iar comentariile ar fi mult prea generale.

188 Reclamanta critică și anumite comentarii specifice care figurează în fișele de evaluare întocmite de fiecare evaluator. În ceea ce privește oferta ofertantului selectat, aceasta subliniază contradicția care există între afirmația unuia dintre evaluatori potrivit căruia oferta ofertantului selectat conținea „erori minore în ceea ce privește fluxul de informații care trebuie tratat de sistemul SafeSeaNet și tipul de informații suportat" și constatarea că aceste erori nu au avut „un efect direct asupra înțelegerii de către

acesta a specificațiilor". Aceasta evidențiază și faptul că, potrivit unuia dintre evaluatori, ofertantul selectat avea o bună experiență în gestiunea de proiecte maritime, în condițiile în care experiența nu făcea parte din criteriile de evaluare.

189 Aceasta contestă și anumite comentarii ale evaluatorilor referitoare la evaluarea ofertei sale. Este vorba, mai exact, în ceea ce privește primul criteriu de atribuire litera a), despre comentariul primului evaluator potrivit căruia numărul de 833,5 oameni/zi de lucru ar fi, fără a include Helpdesk, exagerat, și despre comentariile celui de al doilea și ale celui de al treilea evaluator referitoare la o lipsă de claritate a diagramei Gantt, la lipsa unei distincții între faza A și faza B a diagramei menționate și, respectiv, la durata excesivă a fazei de analiză și de concepție. Potrivit reclamantei, oferta sa ar indica în mod clar că, pe lângă resursele dedicate Help Desk, echipa de proiect ar fi recurs la serviciile unor ingineri specializați incluși în cei 833,5 oameni/zi. În plus, oferta sa ar fi precizat bine funcționarea Help Desk, metodologia sa clară, platforma informatică utilizată, gestiunea dosarelor, utilizarea „contractului privind nivelul serviciului" cerut. Prin neluarea în considerare a acestor elemente, evaluatorii ar fi comis, așadar, o eroare vădită de apreciere.

190 O a doua eroare vădită de apreciere ar fi fost comisă de evaluatori atunci când au estimat că faza numită „de analiză și de concepție", descrisă în oferta reclamantei, era prea lungă. Reclamanta subliniază în această privință că, în condițiile în care caietul de sarcini cerea o aplicație orientată spre internet (web-oriented), trebuia dezvoltată o aplicație SSN bazată pe un model iterativ, potrivit principiilor UML (Unified Modeling Language), conform metodologiei urmate de toate instituțiile, precum și de ansamblul pieței. Aceasta ar fi consacrat astfel 105 pagini din oferta sa explicării „metodologiei de dezvoltare software", din care o parte importantă ar explica principiile UML. Evaluatorii ar fi comis, prin urmare, o altă eroare vădită de apreciere, întrucât nu ar fi evaluat convenabil oferta reclamantei și nici nu ar fi ținut seama de faptul că metodologia aplicabilă era cea a UML.

191 În plus, în ceea ce privește lipsa de claritate a diagramei Gantt, reclamanta subliniază că utilizarea UML și a unei abordări iterative pentru proces justifică diagrama sa Gantt. În particular, astfel cum ar fi explicat în detaliu în partea din oferta sa referitoare la „metodologia de luare în primire", faza de luare în primire trebuia să dureze o lună, iar validarea ar fi trebuit să înceapă în același timp cu luarea în primire. Trei luni ar fi fost, prin urmare, mai mult decât suficiente pentru validare. În această perioadă, reclamanta ar fi realizat de asemenea „analiza și concepția", profitând de informațiile obținute în faza de validare. Potrivit reclamantei, faza de punere în practică ar fi început de asemenea în același moment. În primele două luni, echipa reclamantei s-ar fi concentrat pe activitatea pregătitoare, în vederea organizării mediului de punere în practică. Ar fi vorba despre o abordare clasică, care nu putea fi considerată anormală de către evaluatori, care ar fi comis, așadar, o nouă eroare vădită de apreciere.

192 În sfârșit, în ceea ce privește lipsa din oferta reclamantei a unei distincții între faza A și faza B a diagramei Gantt, de asemenea constatată de evaluatori, reclamanta reamintește că în caietul de sarcini trebuia să se indice că cele două faze erau legate și că trebuiau considerate ca fiind unul și același proiect. Și în acest caz ar exista o eroare vădită de apreciere din partea evaluatorilor.

193 În ceea ce privește primul criteriu de atribuire litera b), reclamanta contestă comentariile primului, ale celui de al doilea și ale celui de al treilea evaluator referitoare la lipsa oricărei metodologii concrete, la lipsa de precizie cu privire la reuniunile tehnice și, respectiv, la lipsa de claritate cu privire la serviciile care trebuie furnizate. În această privință, reclamanta susține că oferta sa indica toate reuniunile care trebuiau să aibă loc, prezenta o listă clară a serviciilor care trebuie furnizate și detalia metodologia a cărei utilizare o propunea pentru fiecare dintre aspectele cererii de ofertă, precum și metodologia și abordarea utilizate pentru fiecare dintre proiectele care trebuiau realizate. Prin urmare, ar fi evident că evaluatorii au comis o altă eroare vădită de apreciere.

194 În ceea ce privește, în sfârșit, al treilea criteriu de atribuire, reclamanta evidențiază că, potrivit primului evaluator, activitatea Help Desk nu ar fi fost definită în termeni de funcționalitate și că nu ar exista nicio propunere concretă cu privire la organizarea

și gestiunea Help Desk, în timp ce, potrivit celui de al doilea evaluator, numărul de oameni/zi pentru Help Desk și sprijinul oferit statelor membre nu ar fi fost suficiente și nu ar fi existat o metodologie clară cu privire la gestionarea apelurilor primite și pentru procedurile de reducere a timpilor de intervenție. În această privință, reclamanta subliniază că în oferta sa era clar că serviciul Help Desk se sprijinea pe serviciile unei părți dintre cei 833,5 oameni/zi – număr pe care comisia de evaluare l-ar fi considerat exagerat – și că oferta conținea, în plus, o descriere clară a metodologiei, bazată pe proceduri de vârf și pe instrumente informatice avansate pentru gestiunea procesului.

195 EMSA contestă argumentele reclamantei.

Aprecierea Tribunalului

196 Potrivit unei jurisprudențe consacrate, autoritatea contractantă dispune de o importantă putere de apreciere în ceea ce privește elementele care trebuie luate în considerare în vederea luării deciziei de a atribui un contract de achiziții publice în urma unei cereri de ofertă, iar controlul Tribunalului trebuie să se limiteze la a verifica lipsa unei erori grave și vădite (Hotărârea Curții din 23 noiembrie 1978, Agence européenne d'intérims/Comisia, 56/77, Rec., p. 2215, punctul 20, Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2005, TQ3 Travel Solutions Belgium/Comisia, T-148/04, Rec., p. II-2627, punctul 47, și Hotărârea Belfass/Consiliul, punctul 119 de mai sus, punctul 63).

197 În speță, trebuie arătat că argumentația dezvoltată de reclamantă în înscrisurile sale pentru a demonstra existența unor erori vădite de apreciere se întemeiază, în esență, pe trei elemente principale.

198 În primul rând, aceasta invocă lipsa unei metodologii obiective, predeterminate și cunoscute de ofertanți pentru realizarea clasamentului final. Aceasta invocă de

asemenea necunoașterea de către ofertanți a subdivizării criteriilor în subcriterii și pretinsul caracter general și abstract al criteriilor de atribuire și deduce din aceasta că evaluarea ofertelor nu putea fi decât subiectivă și întemeiată pe supoziții inexacte.

199 Or, trebuie să se constate că reclamanta se limitează la afirmații generale, nesusținute și necoroborate de vreun alt element probant. Prin această argumentație, reclamanta încearcă, în esență, să reintroducă în cadrul prezentului motiv argumentația deja prezentată în cadrul celui de al doilea motiv, care a fost deja respinsă de Tribunal. De altfel, reclamanta nu demonstrează în niciun fel cum ar fi putut toate pretinsele erori ale autorității contractante pe care le invocă să o conducă pe acesta din urmă la supoziții inexacte și la o evaluare subiectivă a ofertelor. În orice caz, trebuie arătat că metodologia utilizată de comisia de evaluare pentru întocmirea clasamentului final al ofertelor a fost prestabilită și precizată la punctul IV.2 din anunțul de participare și la punctul 13 din caietul de sarcini, în care EMSA a indicat criteriile în raport cu care trebuia realizată selecția ofertelor, precum și ponderea care trebuia atribuită fiecăruia dintre criteriile respective.

200 Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că această primă categorie de argumente nu poate constitui temeiul prezentului motiv.

201 În al doilea rând, reclamanta contestă aprecierea ofertei ofertantului selectat realizată de comisia de evaluare în raportul său final, în măsura în care, în pofida existenței unor erori minore identificate în oferta respectivă, comisia în cauză nu ar fi precizat natura acestor erori.

202 Tribunalul arată că, în această privință, comentariul menționat mai sus al comisiei de evaluare se referă la al doilea criteriu de atribuire și are următoarea redactare: „[o]fertantul demonstrează o bună înțelegere a proiectului, în pofida unor erori minore în diagrama SafeSeaNet”. Or, un astfel de comentariu nu este, în sine, de natură să evidențieze o eroare sau chiar o contradicție intrinsecă. Astfel, este întru totul posibil ca autoritatea contractantă să considere că o ofertă, deși prezintă erori calificate ca

fiind minore, demonstrează o bună înțelegere a proiectului. În orice caz, reclamanta nu a demonstrat caracterul eronat al unui astfel de comentariu și, cu atât mai puțin, că acest comentariu pretins eronat ar fi condus la o eroare vădită de apreciere săvârșită de comisie în evaluarea ofertei ofertantului selectat.

203 În al treilea rând, în ceea ce privește argumentele prezentate de reclamantă pentru a contesta comentariile specifice referitoare la oferta sa, care figurează în fișele tehnice de evaluare întocmite de fiecare evaluator în ceea ce privește primul criteriu de atribuire literele a) și b) și al treilea criteriu de atribuire ale cererii de ofertă în cauză (a se vedea punctele 188-194 de mai sus), trebuie arătat că acestea sunt inoperante.

204 Astfel, trebuie să se observe că comisia de evaluare, compusă din cel puțin trei persoane, este numită de ordonatorul de credite responsabil pentru a emite un aviz consultativ conform articolului 146 alineatul (1) al doilea paragraf din Normele de aplicare. Comisia este cea care întocmește procesul-verbal de evaluare, semnat de toți membrii săi, care cuprinde, printre altele, numele ofertanților excluși și motivele respingerii ofertei lor, precum și numele contractantului propus și motivele acestei alegeri. Decizia definitivă în ceea ce privește atribuirea contractului este luată apoi de autoritatea contractantă conform articolului 147 alineatul (3) din Normele de aplicare.

205 Rezultă că fișele tehnice de evaluare, care au ca scop să cuprindă evaluările pe care le fac diferiții evaluatori ale căror puncte de vedere pot, în mod evident, să fie divergente, nu au o valoare juridică autonomă. Prin urmare, în speță, aceste fișe de evaluare luate individual nu pot fi utilizate de către reclamantă pentru a se sprijini pe eventuale contradicții între evaluările cuprinse în una sau în alta dintre ele, întrucât ansamblul acestor evaluări a făcut obiectul unei munci de sinteză din partea comisiei de evaluare a ofertelor, care a adoptat astfel poziția sa finală, care, de altfel, rămâne un aviz consultativ pentru autoritatea contractantă.

206 Decizia comisiei respective referitoare la propunerea viitorului cocontractant și la motivele acestei alegeri nu poate fi decât colectivă, evaluarea fiecărui membru al acestei comisii dizolvându-se în raportul final. Prin urmare, este evident că orice argument care urmărește invocarea unei erori vădite de apreciere nu poate, dacă este cazul, să fie îndreptat decât împotriva raportului de evaluare adoptat de comisia de evaluare și numai în situațiile în care decizia finală a autorității contractante se întemeiază efectiv pe acesta.

207 În orice caz, trebuie arătat că, în speță, reclamanta nu a demonstrat dacă și în ce fel aceste comentarii exprimate individual de evaluatori în fișele tehnice de evaluare s-au reflectat în raportul final al comisiei de evaluare și au determinat o eroare vădită de apreciere a ofertei sale din partea autorității contractante. În această privință, reclamanta ar fi trebuit, cel puțin, să explice în ce fel comentariile pretins eronate au afectat notele obținute de oferta sa în ceea ce privește primul și al treilea criteriu de atribuire, care sunt cele pentru care oferta sa nu a atins pragul minim de puncte cerut de caietul de sarcini și singurele pentru care aceasta a formulat obiecții. Or, este suficient să se constate că reclamanta nu a prezentat o asemenea explicație.

208 Având în vedere aceste considerații, această obiecție trebuie de asemenea să fie respinsă.

209 Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că reclamanta nu a demonstrat existența unor erori vădite de apreciere, despre care pretinde că ar fi fost comise de autoritatea contractantă, nici în cadrul evaluării ofertantului selectat, nici în cadrul evaluării ofertei sale.

210 Prin urmare, al treilea motiv trebuie respins în întregul său, în ceea ce privește procedura de cerere de ofertă C-1/01/04, ca nefondat.

3. *Cu privire la cererea de anulare a deciziilor ulterioare ale EMSA*

211 În al doilea capăt de cerere, reclamanta solicită Tribunalului anularea tuturor deciziilor ulterioare ale EMSA referitoare la cererile de ofertă în cauză.

212 În această privință trebuie amintit că, astfel cum s-a arătat deja la punctul 78 de mai sus, orice cerere trebuie să indice obiectul litigiului și să cuprindă o expunere sumară a motivelor invocate. Aceste mențiuni trebuie să fie suficient de clare și de precise pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului să își exercite controlul jurisdicțional. În vederea garantării securității juridice și a bunei administrări a justiției, este necesar ca elementele esențiale de fapt și de drept pe care se întemeiază o acțiune să rezulte, cel puțin în mod sumar, dar coerent și comprehensibil, din chiar textul cererii introductive.

213 În speță, reclamanta nu precizează ce acte sunt vizate prin al doilea capăt de cerere și nu prezintă nicio argumentație în susținerea cererii sale.

214 În consecință, al doilea capăt de cerere trebuie înlăturat ca inadmisibil.

Cu privire la cererea de activități de cercetare judecătorească

215 Reclamanta cere, în esență, Tribunalului să invite EMSA să prezinte o copie a raportului comisiei de evaluare, precum și a documentației relevante referitoare la acesta.

216 Întrucât EMSA a depus la dosar, ca anexă la memoriul său în apărare, documentele solicitate de reclamantă, iar aceasta nu a prezentat alte observații în această privință, nu este necesară pronunțarea cu privire la această cerere.

Cu privire la cheltuielile de judecată

217 Potrivit articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau la mai multe capete de cerere, Tribunalul poate să repartizeze cheltuielile de judecată sau poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli. În împrejurările din speță, Tribunalul consideră că se face o justă apreciere a cauzei dacă se decide că fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a treia)

declară și hotărăște:

1) Anulează decizia Agenției Europene pentru Siguranța Maritimă (EMSA) de a atribui contractul de achiziții ofertantului selectat în cadrul procedurii de cerere de ofertă „EMSA C-2/06/04”.

2) Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.

3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 2 martie 2010.

Semnături

Cuprins

Cadrul juridic ..... II - 320

Istoricul cauzei ..... II - 327

1. Procedura de cerere de ofertă EMSA C-1/01/04 ..... II - 328

2. Procedura de cerere de ofertă EMSA C-2/06/04 ..... II - 332

Procedura și concluziile părților ..... II - 337

Cu privire la admisibilitate ..... II - 338

1. Cu privire la competența Tribunalului de a se pronunța asupra unei acțiuni introduse în temeiul articolului 230 CE împotriva unui act al EMSA ..... II - 338

Argumentele părților ..... II - 338

Aprecierea Tribunalului ..... II - 340

2. Cu privire la *exceptio obscuri libelli* ..... II - 344

Argumentele părților ..... II - 344

Aprecierea Tribunalului ..... II - 344

Cu privire la fond ..... II - 345

1. Cu privire la cererea de anulare a deciziilor adoptate de EMSA în cadrul procedurii de cerere de ofertă C-2/06/04 ..... II - 346

Cu privire la motivul întemeiat pe neconformitatea ofertei depuse de ofertantul selectat ..... II - 346

Argumentele părților ..... II - 346

Aprecierea Tribunalului ..... II - 347

2. Cu privire la cererea de anulare a deciziilor adoptate de EMSA în cadrul procedurii de cerere de ofertă C-1/01/04 ..... II - 354

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor bunei-credințe, bunei administrări și diligenței ..... II - 354

Argumentele părților ..... II - 354

Aprecierea Tribunalului ..... II - 355

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului financiar, a Normelor de aplicare, precum și a Directivei 92/50 ..... II - 358

Argumentele părților ..... II - 358

Aprecierea Tribunalului ..... II - 359

— Cu privire la obiecția întemeiată pe caracterul imprecis al criteriilor de atribuire ..... II - 359

— Cu privire la obiecția întemeiată pe caracterul imprecis al anumitor elemente ale cererii de ofertă ..... II - 364

— Cu privire la obiecția întemeiată pe nelegalitatea subdivizării unuia dintre criteriile de atribuire în subcriterii ..... II - 364

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare și pe lipsa unor informații relevante ..... II - 368

Argumentele părților ..... II - 368

Aprecierea Tribunalului ..... II - 370

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere comise de EMSA ..... II - 374

Argumentele părților ..... II - 374

Aprecierea Tribunalului ..... II - 378

3. Cu privire la cererea de anulare a deciziilor ulterioare ale EMSA ..... II - 382

Cu privire la cererea de activități de cercetare judecătorească ..... II - 382

Cu privire la cheltuielile de judecată ..... II - 383